

VESLANJE ROWING

GODINA VIII
BROJ 1

SIJEČANJ 1999
JANUARY 1999

Konačno da i kroz poštanske marke upoznamo našu hrvatsku povijest. Ovaj puta, odnosi se na brodice, koje su jedrile i veslale uz našu obalu. Odnosi se na hrvatsku Conđuru i neretvansku lađu.

Nebeski veslači a bonaca izmišljena (slika je naopačke).

Nonić, Boris Polić u hladu uz obalu jezera Sabljak, ali i ostali.

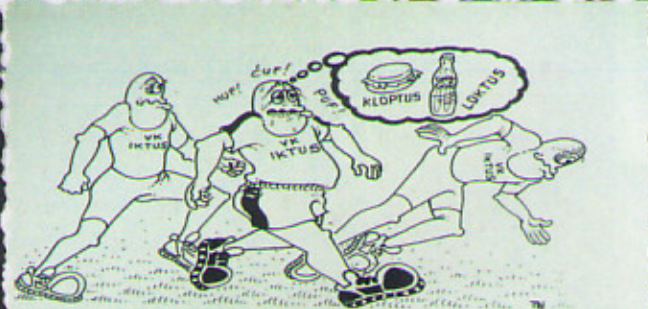
Zagrebačko-primorsko-istarski djelatnici za istim stolom. Poznajete ih ?

Kako loše voze ! Moram ih podučiti zaveslaju.

Sedma generacija prigodno proslave trešnje.

Nakon putovanja odmor u nekadašnjem hangaru "Biokova", sada restoranu na makarskoj rivi.

VESLANJE - D'AVIRON - ROWING - RUDERN - CANOTTAGGIO

ČASOPIS VESLAČKOG KLUBA CROATIA
REVUE DE LA SOCIETE D'AVIRON CROATIA
JOURNAL OF THE ROWING CLUB CROATIA
DIE ZEITSCHRIFT DES RUDERKLUB KROATIA
IL GIORNALE DELLA SOCIETA DI CANOTTAGGIO CROATIA

Godište 8
Volume 8

Siječanj
January

Broj 1
Number 1

KAZALO

OSTAVLJENI NA MILOST I NEMILOST	4
COLOGNE 1998	5
NOVCA PREMALO	6
OSVRT NA POVIJEST VESLANJA U ZADRU 1885. - 1997.	7
ZAVESLAJMO ZAJEDNO ZA HRVATSKU	9
VESLAČKI KLUB TREŠNJEVKA PROSLAVIO 75. OBLJETNICU	13
ZAŠTO ANTUN VRDOLJAK PREZIRE HRVATSKE ŠAMPIONE U VESLANJU ?	18
ČLANOVI UPRAVNIH ODBORA - PROČITAJTE	20
FALKUŠA	21
PRVACI HRVATSKE	22
(NE)ISTINITE ČAKULE I ČAKULICE S NAŠIH KANTUNA	23
1999 FISA INTERNATIONAL REGATTA CALENDAR	25

PRVA STRANICA : Slika 1. i 3. Slavljenici V.K. "Trešnjevka" iz šest generacija veslača na bini "Stare Trešnjevke". 2. Biserka Mihalek - Konečny višestruka prvakinja Hrvatske i bivše Jugoslavije članica Trešnjevke, sada veslački sudac. 4. Branka i Julio Boroša, preko 50 godina u veslanju i poznati veslački djelatnici. 5. Veslači iz 6 generacija Trešnjevke govorili su svoje uspomene o klubu i veslanju. 6. Krunoslav Prendaršić, predsjednik Trešnjevke s primljenom statuom "Vukovarski veslač" od Tomislava Omrčenovića.

VESLANJE/D'AVIRON/ROWING/RUDERN/CANOTTAGGIO

ČASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA/JOURNAL OF THE CROATIAN ROWING FEDERATION

IZDAVAČ: VESLAČKI KLUB CROATIA/POUBLISHER: ROWING KLUB CROATIA

GLAVNI UREDNIK: RUDOLF STARIĆ/EDITOR-IN-CHIEF: RUDOLF STARIĆ

UREDNIČKI ODBOR/EDITORIAL BOARDS: ZORAN EMERŠIĆ, ZDRAVKO GAJŠAK, JURAJ GAMULIN, ŽELJKO ŠČRBEČ, SREČKO ŠUK, RUDOLF STARIĆ, IGOR VELIMIROVIĆ

STRUČNI SAVJETNIK/EXPERT ADVISER: PROF. SREČKO ŠUK

ADRESA UREDNIŠTVA/EDITORIAL OFFICE: RUDOLF STARIĆ, 10020 ZAGREB, REMETINEC, LANIŠTE 14/B, HRVATSKA/CROATIA

HOĆE LI ITKO POMOĆI NAJBOLJEM VESLAČKOM KLUBU U HRVATSKOJ KAKO BI MOGAO NASTAVITI DJELOVANJE

Ostavljani na milost i nemilost

Alarmantna financijska situacija u »Iktus-Saponiji« prijeti paraliziranjem djelovanja na kraju sezone u kojoj su »narančasti« postigli najbolje rezultate u 106-godišnjoj povijesti osječkog veslanja. Može li izvanredna Skupština išta pokrenuti u krajnje inertnoj sredini, s minimumom osjećaja ljudske i sportske solidarnosti

Dragutin KERŽE

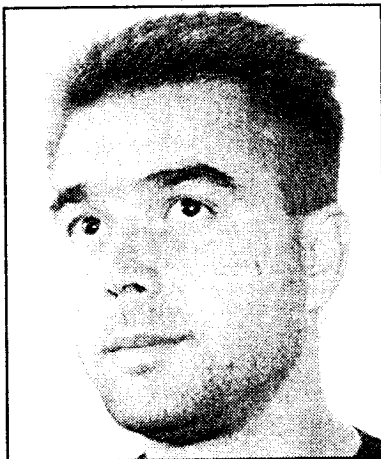
OSIJEK - Kako to i dolikuje istinskim sportašima i sportskim djelatnicima, u Veslačkom klubu »Iktus-Saponia« skrivali su svoje teškoće sve dok voda nije došla - preko glave! Ne pojave li se »interventne snage«, može se dogoditi da najbolji hrvatski veslački klub, bukvalno, bude paraliziran! Na pomolu je prestanak djelovanja »narančastih« i to na isteku sezone u kojoj je osječko veslanje obilježilo 107. obljetnicu. Zar se i tako nešto može dogoditi?

NI ZA BENZIN

Klub prirastao srcu gotovo svim istinskim, sportskim djelatnicima grada na Dravi, jednostavno, prepušten je na milost i nemilost. Financijska situacija je, blago rečeno, istinski alarmantna. Treba li bolji lakmus:

- Ove nedjelje u Splitu počinju prve zimske pripreme hrvatske reprezentacije. Prvo jednodnevno okupljanje trebali bi pohoditi i naši reprezentativci Mirna RAJLE, Silvio AMBRUŠ, Ivan JUKIĆ, Marin VRANJEŠ, Stanko BRODANAC i Matko SANSEOVIC. Na žalost, u blagajni nemamo novca za prijevoz ni do Zagreba, a kamoli do Jadrana - požalio nam se Krešimir IZAKOVIĆ, glavni trener »Iktus-Saponije«, jer je shvatio da više nema smisla čuvati brižno skrivanu tajnu o katastrofalnoj financijskoj situaciji u Klubu.

Na žalost, ne radi se samo o reprezentativcima. Ne osiguraju li se promptno sredstva za podmirenje osnovnih potreba, bit će paraliziran kompletan Klub, od seniora, pa do polaznika Škole veslanja. Kako je, uopće, »Iktus-Saponia« došla u takvu krizu?

- Uskoro ćemo opet biti »Iktus«, jer nam naš dosad stalni glavni sponzor odavno ne pomaže ni s jednom kunom! Znamo u kakvoj su situaciji, pa im ni ne zamjeramo, aktualna gospodarstvena nelikvidnost odrazila se i na »Saponijino« poslovanje, a time i na naš klub.

RAZGOVOR S GLUHIMA

Niste li bili pasivni, zar se trebalo oslanjati samo na jednog sponzora?

- Slali smo dopise, tražili razgovore, molili, kumili, ne znam gdje nismo kucali na vrata. Ni Grad, ni Županija, ni Zajednica sportskih udruga i saveza.... nitko nam nije pritekao u pomoć. Vrijeme je prolazilo, nadali smo se da će se netko smilovati. Sad više, doista, ne znamo ni kome se obratiti, ni kako i što dalje.

Čelništvo Kluba?

- I to je misaona imenica! Zakazivali smo sjednice, kojima su se osim trenera

odazivali tajnik Karlo SUK, ponekad Živko BOŠNJAK, veslački zanesenjak Bogdan SUDIĆ i - gotovo! Kao da su baš svi digli ruke od nas. Neobjašnjivo!

Kako se ponašaju veslači?

- Kao i uvijek, maksimalno korektno. Nismo ni prekidali rad nakon završetka prošle i uoči priprema za nastupajuću sezonu, nitko od njih ne pita za primanja. Izuzmu li se kategorizirani sportaši, koji dobivaju svoje stipendije putem Grada, nikom nismo mogli isplatiti ni kunu, već pet mjeseci!

APOKALIPSA

Uobičajeno je da se u kriznim situacijama pokuša sazivanjem izvanredne sjednice Skupštine?

- I mi smo se odlučili za takav potez, pa bismo 19. prosinca trebali izabrati nove čelnike, i vratiti prvobitno ime »Iktus«. Samo, strah me da taj skup ne bude održan, kao što nam propadaju u posljednje vrijeme često sazivane sjednice Predsjedništva. Kao što vidite, vrtimo se u krug...

Tako nam je pričao Krešimir Izaković. Zdvajnost skriva apokaliptičnu atmosferu u jednom od najboljih sportskih kolektiva Hrvatske. »Saponia«, Grad, Županija...ili su se oglasili ili apsolutno nemaju sluha za problematiku sredine u čiju se perfekciju i međunarodne dosegne znali zaklinjati. Ako je i tako, ima li ikakve solidarnosti u vrhunskim državnim udrugama? Ne bi li se u metropoli negdje pronašao »čarobni štapić« za otklanjanje krize čije će produbljivanje, veoma brzo, donijeti gašenje uglednog sportskog kolektiva?

Jesmo li, zaista, dotaknuli dno sportske (ne)kulture?! Savjest SVIH koji na bilo koji način mogu pomoći, nalazi se na dosad najtežem ispitu!

Među 127 prisežnika gromko su odjekivali i glasovi vaterpolista, ali i džudaša, karatista, plivača, gimnastičara, veslača...

VRHUNSKI SPORTAŠI, ČLANOVI SATNIJE ZA OBUKU I ODGOJ VOJNIKA PRVOG HG ZBORA, JUČER SU PRISEGNULI DOMOVINI

Cologne 1998

H4+		
AUS	Green, Nicholas McKay, Michael Ginn, Drew Tomkins, James Hayman, Brett	6:09.43
CRO	Boban, Denis Skelin, Sinisa Boraska, Igor Frankovic, Tihomir Cvitanic, Ratko	6:12.97
ITA	Bizzozero, Marco Lari, Danilo Musumeci, Giuseppe Panzarino, Pasquale Sorice, Daniele	6:13.59

H2-		
GER	Sene, Robert Kirchhoff, Detlef	6:22.32
AUS	McKay, Michael Ginn, Drew Visacki, Djordje Stojic, Nikola	6:24.23 6:25.52

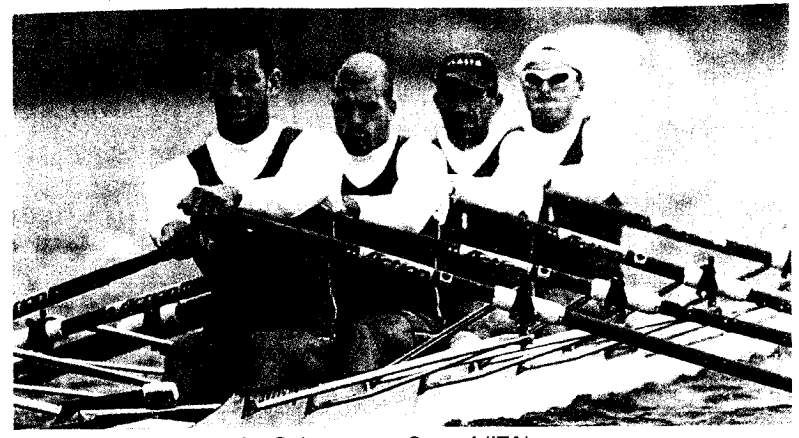
H4+		
AUS	Green, Nicholas Tomkins, James Hayman, Brett Gioia, Rosario	6:45.01
ITA	Cascone, Gioacchino Barattolo, Gianluca	6:47.71
USA	Borcherding, Kurt Henry, Philip Anderson, Nicholas	6:50.06

"Veni, vidi, vici" (dođoh, vidjeh, pobijedih). Australci koji su u Koelnu napravili paniku među konkurentima. Inače olimpijski pobjednici u 4 - SMA, 1992. i 1998., ovdje su bili prvi u 4+, zatim 2+ a u 2- bili su srebrni. Pobijedili su i naše "Gusare u 4+.

Pia Vogel iz Švicarske pobjednica u skifu lake seniorke, gdje je u finalu pobijedila i našu Mirnu Rajle.

FPL1X		
SUI	Vogel, Pia	7:41.01
FRA	Luzuy, Benedicte	7:42.01
ARG	Garisoain, Julia	7:44.40

H4x: Corona, Abbagnale, Galtarossa + Sartori (ITA)

Uvijek nepredvidljivi, ali uvijek očekivani osvajači medalja, ovaj puta Talijani prvi u 4+ SMA.

H4X		
ITA	Corona, Alessandro Abbagnale, Agostino Galtarossa, Rossano Sartori, Alessio	5:51.19
GER	Mayer, Sebastian Geisler, Marco Hacker, Marcel Roehner, Stefan	5:56.13
AUT	Hartl, Raphael Nussbaumer, Horst Nader, Andreas Lambing, Norbart	5:57.91

H4-: Cracknell, Foster, Redgrave + Pinsent (GBR)

Četverac bez kormilara već godinama je rezerviran za Engleze, kao i ovaj puta. Steven Redgrave veslač stoljeća ogrnut dekom.

H4-		
GBR	Cracknell, James Redgrave, Steve Foster, Tim Pinsent, Matthew	5:48.06
FRA	Faucher, Daniel Bosquet, Gilles Perrot, Anthony Meurillon, Francois	5:49.44
ITA	Molea, Walter Di Rossi, Riccardo Carboncini, Lorenzo Mornati, Carlo	5:49.46

Na Vojnim igrama oko 100 osvajača olimpijskih medalja

Sportašima koji sada služe vojni rok bit će organizirane pripreme za Vojne igre u objektima Hrvatske vojske

ZAGREB, 3. prosinca - »U Hrvatskoj vojsci trenutno egzistiraju dvije sportske satnije«, kaže bojnič Matija Aračić, pomoćnik Ustanove za organizaciju Vojnih igara u Zagrebu, koje će se održati od 7. do 17. kolovoza iduće godine.

- U Zagrebu je u sportskoj satniji oko 100 sportaša, u Splitu oko 40. Svi sportaši u tim satnijama imaju prigodu odslužiti vojni rok bez prekidanja karijere i većina će ih sudjelovati na Vojnim igrama. Pripreme za same Igre također će organizirati Hrvatska vojska, ističe bojnič Aračić.

Hrvatska vojska će organizirati pripreme sportaša doslovce diljem cijele domovine. Od učilišta, vojarni i odmarališta Hrvatske vojske, sve do Centra Hrvatskog olimpijskog odbora Bjelolasica i Planinarskog doma Runolist na Medvednici.

Od objekata Hrvatske vojske koji će poslužiti za pripreme sportaša spomenimo vojarnu u Vrsaru i Vinkovcima, odmarališta u Baškom polju i Puli, učilišta u Splitu (Hrvatska ratna mornarica) i Za-

dru (Hrvatsko ratno zrakoplovstvo) te središnje Hrvatsko vojno učilište u Zagrebu. Jedan od najvažnijih centara za pripremu bit će u Obučnom središtu dočasnika u Šepurinama nedaleko Zadra.

- Hrvatska vojska već sada pokriva dio priprema za neke sportove, izdvojio bih kajak i kanu, veli Aračić. - Ovakav način rada pokazuje koliko je Hrvatskoj vojsci zapravo stalo do nekih sportova koji teško mogu naći sredstva za pripreme i organizaciju rada.

Organizacijske pripreme za »dosad najveće sportsko natjecanje u Hrvatskoj«, kako je rekao predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora Antun Vrdoljak, u posljednje vrijeme kreću ubrzanim ritmom.

U vojarni Hrvatske vojske na zagrebačkom Črnomercu djeluje Stožer organizacije Vojnih igara, zajedno s Ustanovom za organizaciju na čijem je čelu general-pukovnik HV Josip Lucić. U Stožeru su organizacijske pripreme podijeljene po sportovima, vojničkom se preciznošću definiraju svi zadaci, od prihvata

sportaša pa sve do završetka natjecanja i odlaska. Koliko je to obiman posao može ilustrirati već i podatak da će se u Zagrebu u kolovozu sljedeće godine okupiti više od 10.000 gostiju - 6000 sportaša i 4000 pratećeg osoblja, trenera, izbornika, liječnika i sportskih djelatnika.

Gotovo svakodnevni su kontakti čelnika Hrvatskog olimpijskog odbora i Stožera za organizaciju Vojnih igara. Vojne igre u Zagrebu imaju, jasno, punu podršku HOO, a predsjednik naše krovne sportske organizacije Antun Vrdoljak ističe da »očekuje najmanje 60, možda čak i 100 nositelja olimpijskih odličja na Vojnim igrama u Zagrebu«.

- To nije ništa čudno, sve razvijene zemlje svijeta na primjeru su način organizirale simbiozu vojske i sporta. Svaki se vrhunski sportaš, i za služenja vojnog roka, može baviti sportom. To je učinila i Hrvatska vojska, a mnogi sportaši, uvidjevši da se vojska može pobrinuti i za njihovu daljnju karijeru, ostaju u vojsci, kazao je Antun Vrdoljak. (A. Kačić-Karlin)

Na svjetskim vojnim igrama koje će se održati iduće godine u Zagrebu naći će se i naši veslači. Osim što je jedna veća skupina naših veslača, kako smo već javili u prošlom broju "Veslanja", našla u sportskoj postrojbi i intenzivno priprema za igre ali i nastupe za reprezentativnu vrstu (regate), njima su se pridružili i još neki

pojedinci, koji su naknadno uvršteni u vojnu veslačku reprezentaciju. Tako će skrb za pripreme biti pod patronatom vojske, što je odlično rješenje (barem za financijskog stanovišta). Koliko smo doznali jedan dio priprema održat će se u Splitu, gdje će se naći i ostali reprezentativci hrvatske veslačke reprezentacije.

ODRŽANA SKUPŠTINA ZAGREBAČKOG SPORTSKOG SAVEZA

Novca premalo

ZAGREB - Proračun od 107 milijuna kuna nije dovoljan i ne može pokriti troškove Zagrebačkog sportskog saveza za iduću godinu. Rečeno je to na skupštini ZŠS-a, koji čine 54 gradska saveza sa 600 klubova i 50.000 organiziranih sportaša. Najviše je riječi bilo upravo o manjku novca za 1999. godinu.

- Taj je iznos ispod onoga koliko je nama potrebno, ali se iz gradskog proračuna ne može dobiti više. Postoji mogućnost da naknadno dobijemo dio financija, ali je vjerojatnost za to vrlo mala - rekao je predsjednik dr. Zdravko Hebel, koji je naveo činjenicu da Savez čeka i

uređenje objekata za predstojeće 2. svjetske vojne igre.

Između ostalog, obavljene su izmjene i dopune statuta, od kojih je glavna da se ubuduće Izvršni odbor ZŠS-a sastoji od 11 članova a ne od devet, kao do sada. Član Vladimir Gregurić razriješen je članstva u IO-u jer je ušao u Stručnu komisiju, a na njegovo i još dva nova mjesta stigli su Marko Kujundžić (kuglački savez), Zdravko Jurčec (veslački savez) i Ante Vrdoljak (direktor Sportskog doma i predsjednik NK Zagreb). Zanimljivo je da su sve odluke donesene jednoglasno. (mam)

Održana je skupština zagrebačkog sportskog saveza. Konačno to ste pročitali u gornjem članku. Međutim posebno naglašavamo, a kako se na brzinu kod čitanja uvijek nešto preskoči, da je u Izvršni odbor izabran ZDRAVKO JURČEC, predsjednik Z-

agrebačkog veslačkog saveza. Što to znači za veslački sport Zagreba nije upitno razmišljati. Jedino, što mu želimo, mirnu vodu i dobar zaveslaj a ostalo će doći samo po sebi.

OSVRT NA POVIJEST VESLANJA U ZADRU 1885. - 1997.

ČEĐO ŠKORIĆ I DRAGO MARIĆ

POVIJEST VESLANJA U ZADRU 1885. - 1997.

ZADAR, 1998

Sigurno najveći nakladnički pothvat što ga je ikada ostvario neki naš klub, zadarski je Jadran. Prigodom 90. obljetnice osnivanja kluba (1908. - 1998.) izdao je monografiju na 383 stranice, gdje je prema dugogodišnjim prikupljenim podacima dat pregled razvoja veslanja u Zadru. Taj izvanredno mukotrpan i težak posao, koji se uz relevantne zabilješke, izvorne dokumente, tekstovima u novinama ali i na usmenim podacima pojedini bivših i sadašnjih veslačkih djelatnika pred nama pojavio, jedan izvanredan dokument o veslanju. Kolike su bile provjere, da se dođe do istinitih podataka, bolje je ne pričati.

Autori ove izvanredne povijesti jednog od najstarijeg sporta u Zadru "odradili" su Čedo Škorić i Drago Marić. Urednici su Zlata i Julije Derossi, rješenje naslovne stranice i izradu fotografija u boji učinila je "Infografika" Gluić, računalnu obradu izvršila je Vilma Kotlar a tiskala "Zadarska tiskara".

Izdavački odbor bio je u sastavu: Zdravko Fain, Mato Marlais, Klaudio Stipčević, Marijan Klanac, Bruno Aras, Srećko Pedišić, Ivica Pinjantela, Joško Žorž, Neven Jurin, Ivica Crljenko, Milivoj Maričić, Ante Šarić i Darija Kraljević. Predsjednik izdavačkog odbora je bio Zdravko Fain.

Sama knjiga obuhvaća razdoblje od prvih početaka organiziranog veslanja u Zadru (1885.) i završava s 1997. godinom.

Kakove je probleme prošao Zadar i zadarsko veslanje dovoljno je reći, da je preko 20 godina Zadar bio sastavni dio Italije. I koliko govorimo da sport ne vežemo s politikom, činjenica je opet i na ovom "slučaju", koliko su upravo ta dva "elementa" usko vezana i isprepliću se međusobno. Zadar je u ovom slučaju ogledni primjerak. Istovremeno je zadarsko veslanje sastavni dio povijesti hrvatskog veslanja i tu pronalazimo niz dragocjenih podataka, za povijest hrvatskog veslanja. Ne upuštajući se u detaljnu obradu pojedinih poglavlja, jer bi nas to odvelo predaleko, mora se priznati da su si autori dali strahovito velikog truda, da objektivno i povijesno istinito prezentiraju javnosti i čitate-

Pravilnik

veslačkog kluba „Jadran“

§ 1.

Sjedište je kluba u Zadru, a ime mu je „Veslački klub Jadran“ — Poslovni je jezik hrvatski.

§ 2.

Svrha je kluba

- a) gošiti i promicati gimnastiku na moru te sve nautičke vježbe, a osobito veslanje;
- b) priređivati utrke ili natjecanja (regate);
- c) priređivati zabave na moru;
- d) sudjelovati kod zabava i utrka, priređenih od drugih sličnih društava.

§ 3.

Društveni je znak ovaj: trokutno bijelo polje sa tamnomodrim križem, a u gornjem lijevom dijelu hrvatska narodna troboja.

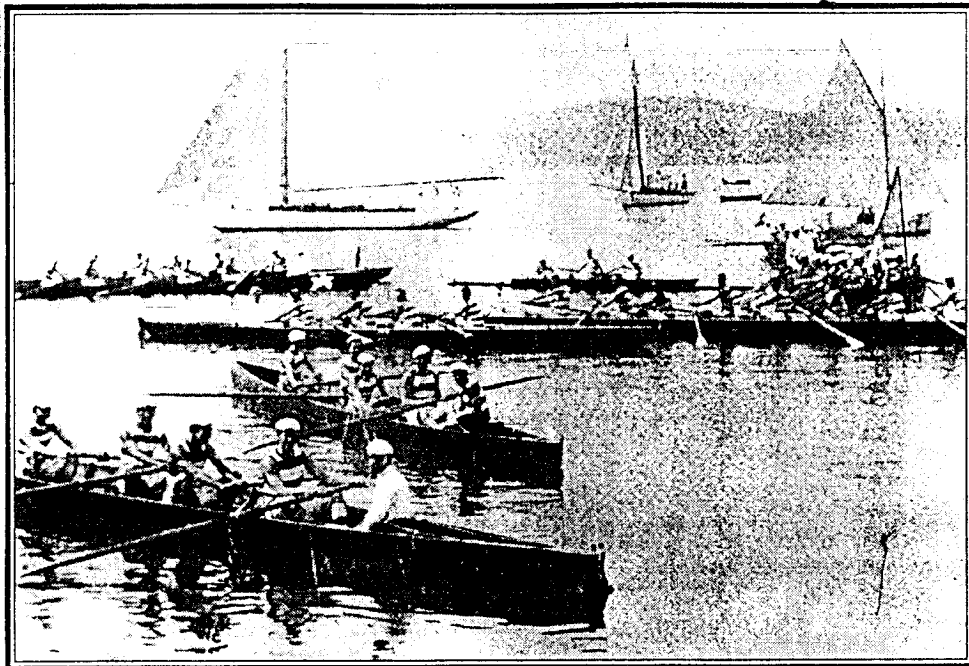
1. stranica Pravilnika Veslačkoga kluba Jadran

ljima razvoj veslanja u Zadru. Da je možda koje ime i prezime ispušteno moguće je, jer monografija nas vodi kroz vremenski prostor više od jednog stoljeća. Da su pojedini događaji zbog nedostatka podataka nedovoljno obrađeni i to je sigurno istina. Konačno to nam govori i tekst u "Narodnom listu" od 3.12.1998., gdje se nalazi već novi manji prilog razvoju veslanja u Zadru. Međutim to su ispravci u detaljima, kojih će s talno biti.

Posebnu težinu i objektivnost prilogu povijesti veslanja u Zadru je razdoblje između I. i II. svjetskog rata. Neki su bili protiv da se objavi aktivnost "Diadore" i njezini uspjesi u tom razdoblju? Zašto? Zar nisu u njoj veslali i naši ljudi? Zar zato što su u to vrijeme živjeli u Zadru, ne smijemo ih spominjati? To su

Društvena odora veslača za zimu i ljeto

Svečani izlazak čamaca na vodu, Zadar 4. srpnja 1909.

povijesne istine i njih se ne može preskočiti. Zadarsko organizirano veslanje u svojem povijesnom razvoju ima dvije sigurno dvije najbitnije točke. U svojem udjelu kroz Austrougarsku državu jedan je od stvaratelja FISA-e 1892. godine. To smo već nekoliko puta spomenuli i tu povijesnu činjenicu trebao bi današnji HVS definitivno potkrijepiti podacima i tražiti službenu ispravku povijesnog ratvoja FISA-e.

Druga važna povijesna činjenica je, da je zadarski "Jadran" pokrenuo inicijativu s Zagrebom i Osijekom da tadašnja trojedna kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija 1912. bude primljena kao zakonita članica u FISA odnosno Hrvatski športski odbor učlani se u olimpijsku zajednicu kao što su bile Austrija, Mađarska i Češka.

Prelistavajući i čitajući pojedine detalje iz knjige, pogotovo one, gdje su vam poznati sudionici događaja, izviru tisuće sjećanja i dodatnih sjećanja o ponekim regatama i događajima. Monografija koja je izdana zahvaljujući upornosti današnjeg "Jadrana", otkinuta je iz

zaborava jedna povijest, koja je i ranije ali i danas obilježavala športski duh Zadra. I sami urednici nazivajući knjigu "spomen - knjigom" ispričavaju se o pojedinim nedostacima. Svaka knjiga mora proći kritičku procjenu javnosti. Međutim, ova knjiga bez obzira na određene manjkavosti povijesnog karaktera, izvanredna je. A sve kritike a tiču se nedostataka, svi koji to smatraju neka dostave u zadarski "Jadran", da se u dogledno vrijeme neki podaci isprave ili dopune.

I na kraju, čestitke svima, koji su si dali neizmjeran trud da ostvare i objave ovako jedinstvenu ediciju.

Medalja koju je dobio jedan od zadarskih veslača na Olimpijskim igrama u Parizu 1924.

Zimska i ljetna odora za veslanje

ZAGREB 28.-29. 05 1994

INTERNATIONAL REGATTA 8+

LET US ROW TOGETHER FOR CROATIA
ZAVESLAJMO ZAJEDNO ZA HRVATSKU

Od nastanka slobodne i neovisne države Hrvatske, veslači nisu imali niti jednu službenu međunarodnu veslačku regatu a koja bi se našla i FISA službenom kalendaru natjecanja. Još tijekom domovinskog rata već se razmišljalo o o tome. Tako je "pala" ideja 1993. godine, da se predloži i uvrsti u kalendar FISA natjecanja za 1994. Kako i zamišljeno tako je i ostvareno.

Tako je u FISA kalendaru prvi puta objavljena danas već dobro poznata regata "Race of Eights" (trka osmeraca). Razumljivo nije se očekivalo, da će osmerci iz cijelog svijeta pohrliti u Zagreb, pogotovo što smo se još duboko nalazili u ratnim danima. međutim bitno je bilo krenuti.

Ta prva trka osmeraca održana je 28. i 29. lipnja pod naslovom "ZAVESLAJMO ZAJEDNO ZA HRVATSKU" odnosno "LET US ROW TOGETHER FOR CROATIA". Na Jarunu je tada bilo svečano i lijepo a sakupilo se veliki broj poklonika veslanja ali i znatniželjnika. Osim prigodnih brzinskih trka mladih naraštaja održale su se i trke osmeraca za veterane, gradova i nacija.

Ukupno je nastupilo 25 osmeraca i to:

- veterani, 6 posada	pobjednik Jadran/RT 3.07.50
- gradovi, 6 posada	pobjednik Zagreb I 5.51.79
- nacije, 5 posada	pobjednik Hrvatska A 5.53.32

U trci nacionalnih osmeraca hrvatski veslači bili su uvjerljivo prvi 1995. godine.

" RACE OF EIGHTS " 1995

Ing. Zdravko Fain, predsjednik HVS-a dao je uvodnu riječ prigodom svečanosti otvaranja "ZAVESLAJMO ZAJEDNO ZA HRVATSKU" u gradskoj kavani.

Godinu dana kasnije 1995. godine kao uveritira "Race of Eights" bio je susret Zagreb - Cambridge koji je održan krajem travnja. Da o borju gledatelja ne govorimo a nastupila je prva posada Cambridgea u kojoj je veslao i Mrko Banović, tadašnji pobjednici iz ssureta Cambridge-Oxford. I kada se mislilo da će "Race of Eights" mjesec dana kasnije biti normalno održana, do toga nije došlo iz sigurnosnih razloga. Podsjetimo se. Početkom svibnja hrvatska vojska i policijske postrojbe oslobodile su Zapadnu Slavoniju od paravojnih snaga srpske krajine a za uzvrat bio je raketiran među inim i Zagreb. Zbog sigurnosti natjecatelja, regata je odgođena kao i sva ostala športska natjecanja. Dakle trebalo je dočekati 1996. godinu

"Race of Eights" opet je u FISA-inom međunarodnom kalendaru, a to znači i obveze. Jedna godina pre- kida ipak je učinila svoje. Sve je trebalo opet i spočetka. Mnogi su sumnjičavo kimali glavom, pro- tjeujući da je to preveliki zalogaj i da neće postojati zanimanje za trku osmeraca. S druge st- rane neki su govorili, da se prilagođavamo dnev- noj politici, održavajući regatu uoči Dana držav- nosti. Ipak "izumitelji" ove trke ostali su tvr- doglavi. U cilju da se popuni program, održane su trke kadeta, mlađih juniora i četveraca bez stu- denata. Ukupno je nastupilo u glavnoj trci 8 osm- eraca. Međutim radoznalost, znatiželja studenata da li će pobijediti upravo njihov fakultet bio je fenomenalan. Na fakultetima, čiji su osmerci nas- tupali uzbuđenje je raslo iz dana u dan pred reg- atu. I dogodilo se ono što se moralo dogoditi. Jarun je bio pun navijača studenata, a tada sam zabilježio u "Veslanju" da se u svečanoj loži naš- lo više dekana i profesora fakulteta nego na naj- svečanijim sveučilišnim skupovima. Nastupilo je:

- fakulteti 8 posada (muški) pobjednik FFK 6.14.82

Najsretniji je bio tadašnji dekan Fakulteta za fizičku kulturu prof.dr. Dragan Milanović, jer su njegovi "dečki" uvjerljivo bili prvi među fa- kultetima.

Veselje članova posade Fakulteta za fizičku kulturu prigodom osvajanja prvog mjesta 1996.

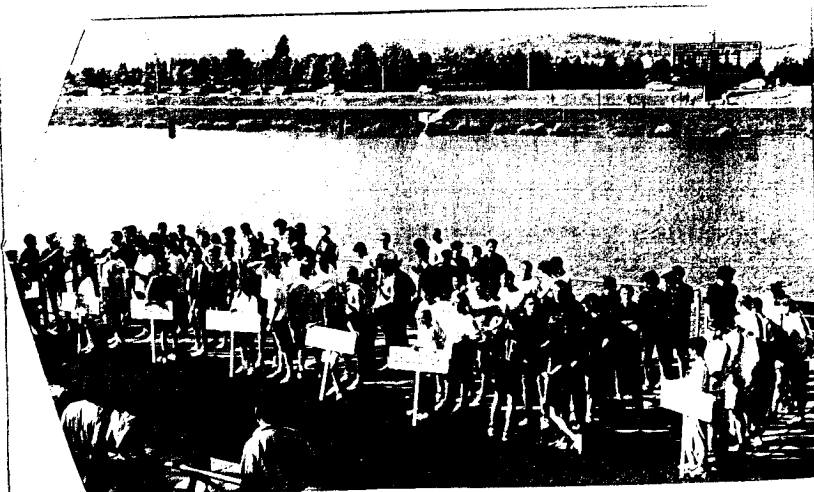
Idejni začetnik bio je ing Zdravko Fain, pr- edsjednik HVS-a. Nakon toga osnovana je u o- kviru HVS_a komisija za studentsko veslanje, a do danas je vodi prof.dr. Neven Mijat. O- gromnu podršku uskoro je veslanje dobilo od prof.dr. Damira Karlovića, prof. dr. Ivice Kostovića, prof. dr. Dragana Milanovića, prof. dr. Branka Jerena i prof.dr. Nikole Ružinskog. Razimljivo ovdje treba uključiti i veslačke djelatnike od Zdravka Faina, Zo- rana Emeršića, Damira Subotića, Milivoja Sla- pničara, Mladena Savića, Rudolfa Starića, Ta- jane Nosić, Zdravka Gajšaka, Zdravka Jurče- ca. Međutim jednog upornog čovjeka nemogu- će je ispustiti u realizaciji ovog ovog p- rojektati a odnosi se na Joška Kostelića. Nabrajati sve, koji su pripomogli na ovaj ili onaj način nemoguće je ali procjenjuje se da je ukupno aktivno bilo oko 200 akti- vnih organizatora.

Refleks uspješno održane prošlogodišnje regate osmeraca odjeknuo je nevjerojatno među zagreb- ačkim fakultetima. Svi su shvatili, da to više nije "obično" nadmetanje, nego da ova regata d- onosi posebnu draž, prestiž a prvenstveno ogro- man interes među studentima. Prihvatili su ves- lanje kao "svoj" šport. Za 1997. godinu pripre- me su bile vrlo ozbiljne i dugotrajne. Iako do sada nismo spominjali one koji su bili inicija- tori održavanja i organizatori ove regate ovd- je ipak moramo spomenuti jedno ime. Prof.dr. Branko Jeren predsjednik organizacijskog odbo- ra za 1997. godinu. Takova upornost kao što je on ima rijetko se nalazi. Rezultanta je da je nastupilo čak 14 muških i 7 ženskih osmeraca s zagrebačkih fakulteta !!! Ukupno je nastupi- lo slijedeći broj osmeraca:

- fakulteti 14 posada (muški) pobjednik FFK 5.49.40.
- fakulteti 7 posada (ženski) pobjednik FFK 6.59.64
- sveučilišta 7 posada (muški) pobjednik Zagreb 5.36.50
- gradovi 7 posada (muški) pobjednik Zadar 5.28.24
- gradovi 2 posade (ženski) pobjednik Zagreb 7.25.05

Štoker -prorektor prof.dr. Petar Kraljević s članovima posade, dekanima zagrebačkih fakul- teta koji su nastupili 1996. godine snimlje- ni prigodom završne svečanosti.

Studentski osmerci prigodom dodjeljivanja nagrada 1996. godine na pontonu.

SVEUČILIŠTA: Nastupili su Zagreb, Split, Rijeka, Bratislava, Vojno veleučilište HV, Osijek i Dubrovnik

GRADOVI: Nastupili su Zagreb (M i Ž), Osijek (Ž), Zadar, Rijeka, Split, Bratislava, Dubrovnik i Maribor

Najveći problem bio je nedostatak čamaca. Ipak to je riješeno uz velike muke i posudbe. Uspjeh je bio izvanredan. Nikada toliko znatiželjnika i navijača. Posebno atraktivne bile su trke osmeraca fakulteta. Navijanje je pomalo izgledalo nogometno navijački. I najveći pesimisti nisu mogli vjerovati u takav uspjeh. Poraženi su. Međutim, taj uspjeh sigurno ne bi bio postignut a da se nisu angažirali mnogi kako na fakultetima, zatim na sveučilištu, ministarstvu znanosti kao i ZVS-u i HVS-u. A što donosi 1998. godina?

UNIVERSITY ZAGREB '98

RACE OF EIGHTS

Najbolji osmerac kod studentica bio je i ostao za sada s Fakulteta fizičke kulture. Da li će se to u doglednoj budućnosti promijeniti?

Ono što se događalo na Jarunu u svibnju 1998. više je djelovalo kao san nego kao stvarnost. I najveći optimisti studentskog veslanja ostali su zapanjeni i zatečeni. Jarun je vrvio od veslača, veslačica i gledatelja. Nikada u povijesti Jaruna nije nastupilo toliko osmeraca kao ovaj puta. Održano je ukupno 14 utrka ne računajući prednatjecanja. Ova regata definitivno je dokazala da je veslanje kod nas kao i u svijetu izvorni sveučilišni šport. **NASTUPILO JE UKUPNO 45 OSMERACA !!!** Nabavkom 2 nova osmerca zahvaljujući Ministarstvu znanosti i tehnologije republike Hrvatske, krštenje inenima po prof.dr. Jaroslavu Laštovici, ocu suvremenog veslanja i veslačkog entuzijaste odnosno po prof.dr. Leopoldu Sorti, ocu moderne hrvatske brodogradnje započelo je odvijanje ove regate. S ta dva čamca

"glad" za osmercima barem je za koji postotak smanjena, jer vjerovani ili ne hrvatski klubovi imaju negdje oko 18 novih, starih i prastarih osmeraca, koji su se prvi puta svi zajedno "susreli" i našli u funkciji na ovoj regati !!!

U tri Sveučilišta nastupili su osmerci Zagreba, Hrvatskog vojnog veleučilišta, Rijeka, Osijek, Maribor, Dubrovnik i Karlovac. U tri gradova nastupili su Split, Zagreb, Osijek, Dubrovnik, Vukovar i Maribor. Ntrkama fakulteta nastupilo je čak 20 osmeraca veslača i veslačica !!! ne da su bile do posljednjeg zaveslaja neizvjesne fonalne trke, nego se to isto događalo i u trkama B, C i D finala. Bile su to borbe do posljednjeg daha i zaveslaja u cilju, jer bilo je pitanje prestiža između fakulteta.

Pobjednici su dobili medalje i priznanja izrađena od studenata Akademije likovnih umjetnosti. Ukupno je nastupilo slijedeći broj osmeraca:

- sveučilišta, veleučilišta (muški) 7 posada
Pobjednik ZAGREB 6.03.56
- gradovi 6 posada Pobjednik SPLIT 5.39.94
- fakulteti 20 posada (muški) Pobjednik PROMET 5.43.04
- fakulteti 12 posada (ženski) Pobjednik FFK 7.05.24

Najveće zanimanje pobudile su trke osmeraca fakulteta. Prof.dr. Branko Jeren nepogrešivo je procjenio i rekao: "Ako želimo razviti i pobuditi interes studenata za športom odnosno veslanjem kao izvornim studentskim nadmetanjem, sve snage trebamo usmjeriti na fakultete". S druge svi ovi studentski veslači bit će sutra akademski građani i uposlenici u raznim tvrtkama. Što to znači sutra za razvoj veslačkog športa u Hrvatskoj nije potrebno govoriti.

Krajem studenog 1998. održana je sjednica VSZ-A. Na sjednici su bili prisutni prof. dr. Damir Karlović i prof. dr. Neven Mijat. To znači da je među inim bio i predmet rasprave studentsko veslanje.

Još jednom je ustanovljeno i zaključeno da je veslanje definitivno postalo studentski šport BROJ 1 uU HRVATSKOJ.

Dolaskom prof.dr. Branka Jerena i prof.dr. Dragana Milanovića na mjesto rektora i prorektora zagrebačkog Sveučilišta, donešena je dalekosežna odluka a to je osnivanje Povjerenstva za veslanje u cilju promidžbe veslačkog športa. Zauzeto je stanovište, da svi fakulteti osnuju "veslačke sekcije" a gajit će se prvenstveno osim osmeraca i druge veslačke discipline. Kako Sveučilište ima 22

Kako se razvijala ideja o trci osmeraca u neovisnoj Hrvatskoj? Svojevremeno na prijedlog prof.dr. Josipa Stepanića a odmah je to prihvatio i prof.dr. Stjepan Jecić predloženo je i konačno prihvaćeno održavanje trke osmeraca strojarskih fakulteta Hrvatske. Prvo takvo natjecanje održano je u listopadu 1993. godine po nemogućoj kiši, ali je održano. I upravo tu se rodila ideja o održavanju trke osmeraca gradova, sveučilišta pa i fakulteta koja bi se nazvala "Race of Eights", prozvana 1994. "Zaveslajmo zajedno za Hrvatsku".

Očekivani ili "neočekivani" pobjednici iz 1998. bili su studenti s Fakulteta prometnih znanosti. Govor prof. dr. Neven Mijat.

Tradicija trke osmeraca u Zagrebu ima već dugu tradiciju. Svojevremeno održavale su se trke između Beograda i Zagreba, jednom na Savi i drugu puta na Savi, jednom u Zagrebu a jednom u Beogradu. Prigodom otvoraanja jarunskog veslačkog centra održana je do tada najuspješnija regata i to između Cambridgea, Oxforda, Beograda i domaćina Zagreba. Trci osmeraca prisustvovalo je čak 80 000 gledatelja. Do tada i od tada nikad više. Ipak, moramo i shvatiti toliku znatiželju. Mnogima je to bila jedinstvena prilika prvi puta vidjeti zagrebačko "more".

Trka osmeraca između Oxforda i Zagreba 1994. godine privukla je na jarun oko 20 000 gledatelja.

fakulteta ocjene je da svi oni trebaju imati 44 posade osmeraca (muške i ženske). U tom cilju Sveučilište je osiguralo sredstva za voditelje-trenere posada a osigurat će i nabavku dva nova osmerca u 199. godini. Zagrebačkim klubovima predloženo je da daju uskro odgovor koji će se fakulteti pripremati u kojem klubu.

Međutim posebno je zanimljiva odluka zagrebačkog Sveučilišta, da će pokrenuti akciju da se i ostali sveučilišni centri u Hrvatskoj, Split, Zagreb, Osijek organiziraju na sličan način. Smatraju da osim "Race of Rights" u Zagrebu, održavaju i međusveučilišne regate u Splitu i Rijeci a najbolje posade krenule bi i na međunarodna studentska natjecanja. Dakle ipak je krenulo i to vrlo, vrlo ozbiljno.

Mnogi koji će pročitati ovaj članak, shvatit će u jednom trenutku, a odnosi se na one koji su pomogli u ovom ostvarenju, da su utkali dio sebe u ovaj povijesni projekt. Svima koji su to učinili zahvaljujemo im. Koliki je bio trud svakog pojedinačno teško je ocjeniti, međutim i najmanji trud usmjeren u ovako nešto nema cijene ali zato ima veliko zadovoljstvo. Ako nisam nekog spomenuo, nemojte se ljutiti, jer mnoge i danas neznam koji su pridonijeli ovom uspjehu. Bio bih najsretniji da zabilježim svako ime i prezime koji je pridonio povijesnom razvoju studentskom veslanja u nas, što nas je dovelo već sada "uz bok" ostalih zemalja u svijetu.

Pobijedili smo, prvi smo, osmerac FFK-a iz 1996.

Studenti fakulteta elektrotehnike i računarstva snimljeni s prof. dr. Petrom Kraljevićem, prof. dr. Nevenom Mijatom, prof. dr. Damirom Kraljevićem i dopredsjednikom HVS-a Zoranom Emeršićem snimljeni u rektoratu zagrebačkog Sveučilišta.

VESLAČKI KLUB TREŠNJEVKA PROSLAVIO 75. OBLJETNICU

Iako postoje po "stažu" mnogo stariji klubovi, ime "Trešnjevke" od 1964., ime "Sava" od 1948., ime "Dinamo" od 1947. i ime "Gusar" od 16. prosinca 1923. godine trajno je do sada ostavilo tragove u razvoju zagrebačkog veslanja. Tisuće zaljubljenika u ovaj šport prodefiliralo je i utkalo pripadnost ovom klubu, njegovim uspjesima ali i padovima. Izviru sjećanja, događaji. Neka su zauvijek nestala a neka su spašena za uspomenu generacijama, koje još ni neznaju da će stići u klub na ovaj ili onaj način i prvim korakom u "Trešnjevku" nastaviti će stvaranje povijesti kluba.

U prepunoj dvorani "Stare Trešnjevke", gdje senašlo čak 6 generacija "Trešnjevčana" održana je svečana skupština prigodom 75. obljetnice osnutka kluba. Uvodnu riječ dao je predsjednik Upravnog odbora Krunoslav Prendaršić a kroz povijesni vremeplov od prvog koraka nastanka do danas vodio nas je Damir Linta, predsjednik skupštine "Trešnjevke".

KAKO JE POČELO ?

Osnivajući nogometnu i veslačku sekciju športskog društva "Sava" 1923., prvi sastanak veslačke sekcije održan je danas u kabini na splavi danas nepostojećeg savskog kupališta Franje Gospodarića. Tu su se našli Ivo Budicki, Zvonko Patačić, Antun Skormak, Franjo i Rudolf Gospodarić, Supančić, P-odbrežnik i Veble. Nešto kasnije dolaze Zugmaester, Raktun, Šebešić, Rendulić i Zrinski. Prvi čamac poklonili su Ivo Patačić i Antun Skormak nazvan "GUSAR", a HVK im poklanja četverac "Zagreb" i dublskul "Uskok". Prvi zaveslaji na Savi započeti su 23.9. do Podsuseda. I već u povratku došlo je do havarije čamca (nasukavanje i lom). Izgrađenu veslačku baraku napravljena s entuzijazmom kao za napast odnijela je hirovita Sava zajedno s čamcima iste godine 30. studenog. Ta tragedija kao da je upornicima veslanja dala nove snage a ne razočaranje.

OSNIVANJE "GUSARA"

Petnaestak dana kasnije, 16. prosinca odlučuju isti veslači osnovati klub, koji je nazvan "Gusar". Prvi predsjednik postao je Franjo Gospodarić a tajnik i blagajnik Ivo Budicki. Klubskom članarinom ali i podizanjem kredita kod obližnjih trgovaca već 11.9.1924 otvoren je novi dom ovaj puta na čvrstim "pilotima" na terenu današnje VK "Trešnjevka, samo što je bio lociran nešto dalje od željezničkog nasipa, nego što je današnji dom. TOČNU LOKACIJU SPOMENULI SMO JER I DANAS 1998. RASPRAVLJA SE, GDJE JE BILA PRVOTNA LOKACIJA DOMA MEĐU STARIJIM VESLAČKIM DJE-LATNICIMA.

Povijesni "vremeplov" VK "Trešnjevke" izvanredno uspješno vodio je Damir Linta.

A KAKO JE BILO DALJE ?

Klub je počeo funkcionirati. Nastaju pravila o kućnom redu, zatim "vozno pravilo" a 6.1.1925. osnovano je "BOŽMANSKO VIJEĆE" !!! U stvari je to bila tehnička komisija na čelu s Ivo Budickim. Razumljivo da je tadašnji predsjednik i forsirao nastanak kluba, jer je na taj način privukao osim kupača na Savu i veslače, te je na njegovom kupalištu sve vrtilo. Osim toga veslanje je postala atrakcija i prestižni šport u tadašnjem Zagrebu. Tek u kolovozu 1926. odlučuje se da klub prima i podmladak. Iz tog razloga Budicki odlazi na tečaj u Berlin (Deutsche Hochschule fuer Leibesuebungen). Dakle osim veslanja Savom, konačno se odlučuje i natjecati. Prva pobjedu klubu donosi klčinker četverac s kormilarom donose Skormak, Patačić, Plavec, Budicki i Rudolf Gospodarić, 6.6.1926. na međuklubske zagrebačke regati. Dakle Budicki je udario temelj regatnog veslanja. a nastavlja Neno Nevečerel učitelj i graditelj novog stila veslanja. Regate su se inače održavale od željezničkog mosta (start - splav HVK) do kupališta u Trnju (cilj) u duljini od 2000 metara. neke discipline odražavaju se i u platnenim čamcima. Aktivnost se povećava. Kupuju se prvi "Pirsch-ovi" iz Berlina. U klubu stasa podmladak kao Fašaić, Lakić, Čustović i dr.

Između dva svjetska rata veslanje je postao elitni šport. Više se posvećivalo izletničkom veslanju a manje regatnom. Međutim i to se vremenom mijenjalo. Veslački izleti bili su višednevni po Savi, Kupi i slovenskoj Krki. Unutar klubova psotajale su posebne izletničke sekcije a veslači su se zvali "traperi". Pojavom regatnog veslanja izletničko veslanje polako odumire, zadržavši se djelomično do kasnih šesdesetih godina.

g. Brndićki

V. K.

GUSAR

PRIREDJUJE

24. VI. 1934.

ZAGREBAČKU REGATU

PRUGA: ŽELJ. MOST - TRNJE

POČETAK U 16 SATI

Sudjeluju:

„Hrvatski Veslački Klub“, Zagreb

Osnovan 1912.

Dres: crveni

Veslački Klub „Gusar“, Zagreb

Osnovan 1923.

Dres: plavi

Jugoslavenski Veslački Klub „Uskok“, Zagreb

Osnovan 1930.

Dres: bijeli

OPĆE ODREDBE.

Za stakmree važe pravila i pravilnici J. V. Saveza.

Pobjednik u točkama 1, 4, 5, 6, 10, 11 dobiva naslov prvaka grada Zagreba za godinu 1934.

Pruga iznaša za sve točke 2000 metara, a 1.200 metara za točke 7, 9.

Start je kod Željezničkog mosta u Zagrebu (Start za točku 7 i 9 na 800 metara).

Cilj je niže prevoza u Trnju.

U slučaju da neki čamac ne nastupi ostaje njegovo startno mjesto prazno.

Regata će biti filmski snimani po št.

KODAK, Zagreb, Praška 2

PRVE TRZAVICE

Od istine se ne može bježati. Podsjetimo se da je 1928. godine došlo do ubojstva Stjepana Radića a to znači i do podvajanja političkog mišljenja. Do jučer prijatelji i istomišljenici, sutra obratno. Istovremeno i svađe u klubu, uvjetovale su razmišljanje. Iz kluba odlaze braća Gospodarić, Licht i Sodil. Oni koji su ostali kreću u proširenje kluba 1931. Najveća kriza stiže 1933. kada dio članstva odlazi i osniva VK "Uskok" (danas "Zagreb") s dijelom svojih istomišljenika iz "HVK". Međutim to nije kraj. Drugi dio članstva, nezadovoljan u "Uskoku" a to su bili pretežno Židovi osnivaju veslački klub u Trnju, tadašnju "Savu"(1934).

Regatni odbor:

Predsjednik: BUDICKI IVO

Tajnik:
BRZESKA FRANJO

Blagajnik:
RAJČIĆ ZVONIMIR

Odbor:

BONDY OTO
SKOMRAK ANTUN
PATAČIĆ ZVONIMIR

Suci:

Starteri: NARATH BOŽIDAR, KARDOŠ VILKO
Na pruži: GIRŽIK IVO, WOLF VJEKOSLAV, DESPUT
ZLATKO, BRZESKA FRANJO

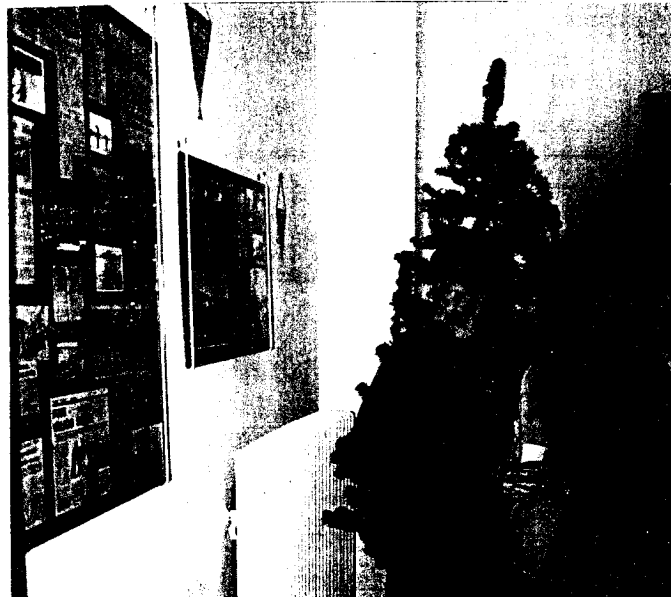
Ziri: Ing. HEINZEL IVAN, A. H. ULRICH ANTUN.

BUDICKI IVO

Worath, Rajčić, Budicki Ivo
1000 Markov, Ivan
1000 Pola Dr. Brndićki
1000 Zlatko, Brzeska Franjo
1000 Zlatko, Brzeska Franjo

Liječnici:

Dr. RADOJEVIĆ STEVO Dr. SOKOLOVIĆ VATROSLAV

Stotine slika, tekstova na prigodnoj izložbi, a sjećanja i sjećanja naviru, jedno za drugim. A koliko ih je bilo?

ŽELIMIR STIPLOŠEK - GRINGO : U "Gusaru" počeo sam veslati 1934. a 1936. počeo sam se natjecati. Natjecao sam se i tijekom rata a poslije rata? Pa to se zna. Ukinuli su sve klubove i onda je bila opća zmešančija. Prestao sam veslati a svojoj dubokoj starosti i zdravlju imam zahvaliti športu- veslanju Veslao sam i s "regatašima" do Zidanog mosta uzvodno i do Siska nizvodno po Savi. (U 81. godini Gringo je veslao na Sabljacima kad se tamo održavao ljetni kamp Trešnjevke - 1988.)

PRVI USPJESI IZVAN ZAGREBA

Učlanjivanjem u VS "stare" Jugoslavije 1930. počinju prvi nastupi izvan Zagreba u Beogradu, Splitu i Bledu. Uspješnost u nastupima je izvanredna. Fašaić, Matulaj, Čustović, Župan, Brzeska, Zanagna, Stiplošek, ROehrig, Nadinić, Dončević, Šantić osvajaju niz prvih mjesta na domaćim inozemnim regatama kao i prvenstvima države. Sigurno najveći uspjeh je NASTUP VIDA FAŠAIĆA I DRAGE MATULAJA NA LIMPIJSKIM IGRAMA U BERLINU (1936). Prvi "slatki" i prvi "Zagrebčanci" na olimpijadi.

1932. Na prvenstvu Europe u Beogradu, 2 x SMA su Vid Fašaić i Zdenko Krichmayer osvojili 5. mjesto u FA.
1935. Na prvenstvu Europe u Berlinu su Vid Fašaić i Drago Matulaj osvojili u 2 x SMA 6.mj. FA

I ONDA POŽAR !

U rujnu 1937. katastrofa. Drveni klubski dom i svi članovi nestali su u dimu, vatri i pepelu. Međutim tek tada se nije posustalo. Izgrađen je novi doprinosima članova i prijatelja kluba. Već 1938. godine plovni park obnovljen je zamašnom nabavkom čamaca od Pirscha iz Berlina. Uspjeh veslača na regatama je takav, da ni čuvena "Krka" i splitski "Gusar" više nisu bauk zagrebačkih "Gusara".

Nekada su članovi "Gusara" imali svoj slogan prigodom navijanja, sastanaka i održavanja veselica i to 2 SAVSKI NARODE - HOO RUK". Sada je to povijesni slogan. Prigodom podizanja klubske zastave na domu, poslije svečane skupštine slogan je bio slijedeći : "HURA, HURA - TREŠNJEVKA"

ŠTOSJE DOGAĐALO TIJEKOM RATA ?

Osnivanjem Hrvatskog veslačkog saveza 1939. godine (nastankom banovine Hrvatske), počela su se održavati prvenstva Hrvatske (prvo 1940). Tijekom rata od 1941. do 1944. prvenstva države održavala su se na Savi u Zagrebu. Nastupali su klubovi HVK Gusar, Uskok, Trnje, Podsused, Vukovar, Korana, Sava iz Broda, a jednom i Galeb iz Zemuna i Neptun iz Dubrovnika. Ipak glavnu riječ vodili su hvk i Gusar. Dalmatinski primorski klubovi nisu nastupali, jer odlukom okupacijskih talijanskih vlasti bili su rasformirani a oni koji nisu rasformirani (u Zadru, Rijeci, Puli i Opatiji nastupali su na talijanskim regatama i prvenstvima). Da je "Gusar" i tada bio uspješan govori podatak da skifista Robert Rosenberg - Miško postao je čak i Športaš godine 1943. za Hrvatsku. Nažalost taj uspjeh imao je i posljedice, jer mu je zabranjeno veslati nakon rata iako je već bio uvršten u jugoslavensku reprezentaciju "bivše" (ne stare) Jugoslavije.

Drago Matulaj, prvak stare Jugoslavije, zagrebački olimpijac iz 1936. i jedan od osnivača HVS-a 1939 bio je i pisac prve stručne knjige o veslanju u Hrvata 1941. s naslovom "Veslački sport", izdavač Hrvatski veslački savez.

Prigodnu izložbu na temu veslanja u "Staroj Trešnjevki" imao je slikar Ivica Krklec. Odlučio je pomoći klubu a VK "Trešnjevka" već je najavila održavanje aukcijske izložbe u siječnju i veljači 1999. godine a sav prihod ide u korist kluba. Izvanredna i vrijedna gesta slikara Ivice Krkleca.

Svečanoj sjednici 75. obljetnice postojanja prisustvovali su: Zdravko Jurčec, predsjednik Veslačkog saveza Zagreba, Zdravko Gajšak ispred HAVK "Mladost", Rudolf Starić ispred VK "Croatia", Mladen Mihovilić, predsjednik VK "Zagreb", Julio Boroša ispred VK "Jarun", Tomislav Omrčenović ispred HVK "Vukovar" i Žnidaršić ispred "VK "Korana".

A NAKON RATA ?

Poslije rata svi klubovi u Jugoslaviji i Hrvatskoj rasformirani su i osnovana su športska društva a klubovi postaju sekcije. Tako je "Gusar" 1947. postao veslačka sekcija "Dinamo". Mnogim članovima kluba zabranjen je rad, ili su premješteni u druge sekcije da se izjednače "elitni i radnički djelatnici" klubova. Bila je to neka vrsta ideološkog prosvjeda. Ipak sve je za vršilo po starom, s time da športska društva preostala su preglomazna i tadašnja FISAO Jugoslavije dozvoljava osnivanje klubova. Dakle opet po starom. Bivši "Gusar" odnosno "Dinamo" od 1948. godine djeluje kao "Sava" na staroj ili istoj lokaciji.

JULIO BOROŠA - JUMBO: U klubu sam od 1948. Na regate smo članove stavili u sanduke i prevozili vlakom, kave prikolice, ništa. U klubu sam bio sve od čistača do predsjednika. Na Jarunu smo 1956. održali prvu regatu na 1000 metara. Na jednoj regati živane je prodao bicikl da namaknemo putne troškove. To je isto učinio i Bulji - prodavši kravu, da klub ima novca za natjecanja. Jednom je Dulčić ostavio kif na portonu i otišao. Drugi dan našli smo kif i stavili da ga je zaboravio staviti u kofu. Poslije mjesec dana rekli smo Bulji da je kof zaboravio. Zaboravio je kof kad sam vlakom putovao na moru idući dan, vidjevši ga s železničkom mosta na portonu. Čudna uspomena je iz 1964, kad sam članom veslao po Savskoj cesti i prevezio hranu poplavljenima iz Trešnjevki.

DANAS JOŠ JEDINO ŽIVI OSNIVAČ KLUBA IZ 1923. GODINE JE FRANJO ZUGMEISTER, KOJI JE DAO DRAGOCJENE PODATKE O OSNIVANJU "GUSARA" IZ TOG VREMENA

Klub djeluje s većim ili manjim uspjesima tijekom narednih godina a zahuktavanje počinje tamno negdje od 1958. godine. Vjerojatno da prirodne katastrofe zbliže više ljude i daje im neviđenu energiju i poticaj. Klub doživljava ponovno dvije poplave i to 1960. odnosno najgore 1964. godine. I kao za napast u to vrijeme postižu Trešnjevčani prve veće uspjehe. Te 1964. godine klub dobiva konačno ili današnje svoje ime "Trešnjevka". I tada se pojavljuje nova generacija veslača i veslačica koji proslavljaju Trešnjevku: Julio Boroša, Ivan Lazar, Slavko Telišman, Mirko Štagljar, Ante Guberina, Damir Vidoš i veslačice Biserka Mihalek- Konečny, Vesna Humski - Latinović. Svi su višestruki prvaci "bivše" Jugoslavije i Hrvatske kod seniora i juniora. Nakon 1970. pojavljuje se opet nova generacija, novi val uspješnih veslača kao braća Bašić, Romić, Rušnjak, Vučković, Pejaković, Prtokopec, Božić, Mihaljek, Katalinić, Pavlović, Rački. I onda opet tragedija, ovaj puta vatra. Klubski dom izgorio je do temelja. I opet izgrađnja ali ne više iz drva nego iz betona.

IVICA KRZMAR - JUSKO : U klub sam došao 1958. godine. Tada se zvao "Sava". Tada su se u klubu održavale disko večeri, prve u Zagrebu. Sakupilo se preko 1000 mladih. Duša kluba bila je nezaboravna Marica. Činila je sve u klubu pa čak išla i na veslačke izlete iako je imala preko 50. godina. Ipak najuporniji je bio Vlado Gerovac, koji je bio ugoran u izgrađivanju kluba poslije požara.

1963. je Biserka Mihalek-Konečny bila prvakinja bivše Jugoslavije u skifu i dublu/seniorke
1964. '65, '66. i '67. Vesna Humski-Latinović bila je četiri puta za redom prvakinja bivše Jugoslavije u skifu za seniorke.

ŠTO JE S PODMIATKOM ?

Trešnjevčani prvi puta na svjetskim juniorskim prvenstvima nastupaju već 1968. a već u Napulju 1969. Šutić, Križek i Malković u 2 + JMA postaju prvi trešnjevčki finalistii.

VLADIMIR KRIŽEK : Nikada neću zaboraviti naše trenere Nadinu, Župana i Buljbu. Nakon napornog treninga uvijek su nas dočekali s čajem ili sokom s puno limuna i cukora. Priznajem, krvarili smo pod utezima, 35 do 40 tona čučnjeva. Teturali smo kad smo išli kući. Kad je došao Acek Kocijan, kao kondicioni, od tada smo više trčali. Kad je prošao opet smo teturali od utega. Poslije treninga otišli smo na "čagu", u disko kluba, dok nije izgorio (1972). Vračajući se s jedne regate, Bucko je vozio prvi (auto). Vidjevši zeca zakočio je a mi ostali s tri auta "nabili" smo se jedan na drugoga. Odmah smo se otrijeznili.

Ipak najveći i uspjeh postiže Robert Stakor - Robi 1983. u Vichyju kao član posade 2 x JMA, osvojivši srebrnu medalju. Tek 1993. kreću Trešnjevčani programirano na svjetska prvenstva. Šimac, Grašovec i Perović nastupaju u Aarungi. Stolar i Šrajner 1994. izvanredni su u Mjenchenu a također i 1995. u Poznaju.

ROBERT STAKOR: Bio sam posljednja generacija koja je veslala u drvenim čamcima i veslima i to na savi. To je sada povijest. Sjećam se Šjor Nade i njegovog toplog čaja. Objašnjavajući mi zaveslaj rekao mi je: Važan je ritam kao kad plešeš valcer. Šutio sam i odgovorio mu: Šjor Nado ali ja neznam plesati. Do današnjeg dana nisam naučio plesati.

NAJVEĆI USPJESI NA JUNIORSKIM SVJET. PRVENSTVIMA
1969. Napulj, 2 + JMA - 6. mj. u FA : Josip Šutić, Vladimir Križek + Vlado Malković
1971. Bled, 4 - JMA - 6. mj. u FA : Mate Romić, Darko Rušnjak, Branimir Bašić, Vučković.
1983. Vichy, 2 x JMA - 2. mj. u FA : Boris Marković (Danubius) i Robert Stakor.
1994. Muenchen, 2 + JMA, 4. mj. u FA : Josip Stolar, Filip Šrajner i Marin Domljenović.
1995. Poznanj, 2 - JMA, 6. mj. u FA : Filip Šrajner i Josip Stolar.

I tada se pojavljuje jedan od najboljih veslača Trešnjevke, Hrvoje Telišman. Prvi "Trešnjevčan" nakon 50 godina na olimpijskim igrama (Atlanta 1996.), osvojivši 12. mjesto u dublu s Danijel (Bajlom/Jadran/Z). Najveći dosadašnji uspjeh nekog veslača "Trešnjevke". Osim toga Hrvoje je višestruki finalista B svjetskog prvenstva a također je i osvajač brončane medalje na posljednjim Mediteranskim igrama u Bariju (1997). Konačno ove jubilarne godine "Trešnjevke" klubu je donio i naslov svjetskog student-skog prvaka u skifu.

HRVOJE TELIŠMAN: Najmlađi sam ovdje u klubu sam tek 12 godina. Htio bih poručiti mladima da sam u klubu stekao puno prijatelja, naučio puno o sebi tijekom veslanja, dobio mnogo iskustva, ustrajnost i ljubav prema športu. Vjerojatno ako bude sve u redu otići ću i na Olimpijske igre u Australiji.

NAJVEĆI USPJESI U NATIONAL CUPU

1992. Glasgow, 2 x SMB, 5. mj. u FA : Hrvoje Telišman, Ernest Komparić.
1994. Pariz, 2 x SMBB, 6. mj. u FA : Hrvoje Telišman, Ernest Komparić.
1995. Groningen, 4 + SMB, 3. mj. u FA : Danijel Linić, Mići Mikulić s veslačima Zadra.
1996. Hasewinkel, 4 - SMB, 6. mj. u FA : Josip Stolar, Filip Šrajner s veslačima Mladosti.

Na svečasnoj sjednici prigodom 75. godišnjice kluba prisustvovalo je čak četiri i razumljivo jedan sadašnji predsjednik kluba : Bili su to Vladimir Mravunac, Julio Boroša, Ivica Krznar, Franjo Rožić i Krunoslav Prendaršić.

Članovi i prijatelja kluba s velikom pažnjom pratili su "svoj" povijesni vremeplov.

A ŠTO JE S TRENERIMA ?

Bez trenera nema ništa. Oni su ipak alfa i omega u klubu. Ranije smo spomenuli veslačkog entuzijasta Ivu Budickog - Brku i Nenu Nevečerela. Poslije rata stotine tisuće sati na treninge i veslače "potrošili" su svoj život za mladež nepovrljivi Drago Nadinić - Šjor Nade, nepopravljivi entuziojasta veslačkog športa Stjepan Župan a da u Buljbi odnosno Eustahiju Petelinšeku da i ne govorimo. Njima je od vremena do vremena pomogao i Jaroslav Laštovica, koji je ka "junior" veslao tijekom rata u "Gusaru". Ne spomenuti Ante Guberinu, zatim Damira Vidoša i Ivicu Krznara - Juska, koji su ostavili trajni trag među Trešnjevčanima bila bi ogromna pogreška. Isto tako to se odnosi i na Nikolu Čorka. Konačno prve trenerske korake ovdje je učinio i Nikola Bralić, današnji "prva alfa" HAVK "Mladosti". I onda je

Od 58 do sada održanih prvenstva Hrvatske čak 16 naslova u skifu osvojili su veslači "Trešnjevke" i to:

1940.	Zoran Dončević
1943.	Robert Rosenberg
1949.	Zdenko Halambek
1970., '71., '72. i '73.	Damir Vidoš
1979.	Bojan Prokopec
1984., '90. i '92.	Robert Stakor
1996., '97. i '98.	Hrvoje Telišman.

Tomislav Omrčenović predstavnik HVK "Vukovar" dao je prigodni poklon, kip "Vukovarski veslač" rad kipara Ante Despota. Posjetio nas je na tragediju Vukovara, spomenuvši da je za Vukovar dao 29 veslača i djelatnika HVK "Vukovar" svoje živote.

u klub kao trener došao iz "Mladosti Dragutin Milinković - Crni, koji već više od 10 godina prati stvara uspjehe a koji puta i nesuspjehe kluba. Ne može sve biti samo lijepo. Njega prate također veliki entuzijasta Krešimir Petrović - Kempes a u novo vrijeme i Josip Stolar.

Međutim stvaranje sve uspješnije baze i izvanredan stručni i smišljeni pristup razvoju veslanja u posljednje tri godine stvorio je Nikša Županović i njegova supruga Anji. Ovoj "formuli" trebali bi se ugledati ne samo veslački treneri, nego i treneri iz drugih sličnih sportova. Evo toliko o trenerima.

Vladimir Gerovac? Uvijek se nađe tamo gdje treba Vladimir Gerovac? Kad "gori" pod nogama, kad se nezna što učiniti treba se obratiti Vladeku. Uvijek ima rješenje u džepu.

Vladimir Gerovac? Pričljiv, uvijek s cigaretom među prstima. Zašto? Jer njegove ideje, snalaženje za klub i ostvarivanje istog, kao da fračaju iz iskre iz žaraka iz glave. Živio je i živi dušom i tijelom za "Trešnjevku". To vam je Vladimir Gerovac.

POSMRTO SU NAGRAĐENI SLIJEDEĆI ZASLUŽNI ČLANOVI:

1. DRAGO NADINIĆ - ŠJOR NADE
2. RUSTAHIJE PETELINŠEK - RULJBA
3. STJEPAN ŽUPAN - ŠTRP

NAGRAĐENI VESLAČKI DJELATNICI I VESLAČI ZA NESEBIČNO ZALAGANJE U PROMIDŽBI KLUBA :

1. ČASOPIS "VESLANJE" - GL.UR. RUDOLF STARIĆ
2. ŽELIMIR STIPLOŠEK - GRINGO
3. JULIJE BOROŠA - JUMBO
4. IČO ULRICH
5. SLAVKO TELIŠMAN
6. MIRKO ŠTAGLJAR
7. ANTE GUBERINA
8. ROBERT STAKOR
9. HRVOJE TELIŠMAN
10. BRANKA MATIJEVSKI - BOROŠA
11. FILIP ŠRAJER
12. VLADIMIR GEROVAC
13. VLADIMIR MRAVUNAC
14. MIJO RIŠEK
15. BISERKA MIHALEK - KONEČNY
16. DRAGO MILINKOVIĆ
17. KREŠIMIR PETROVIĆ
18. BOJAN PROKOPEC
19. IVICA KRZMAR
20. ALEKSA KOCIJAN
21. FRANJO BOŽIĆ
22. ŽELJKO KOVAČ
23. DR. SIGMUND THUNE
24. JOSIP BRANKO
25. JOSIP VUČKOVIĆ
26. VLADIMIR KRIŽEK
27. BRANIMIR BAŠIĆ
28. TOMISLAV BAŠIĆ
29. JOSIP ŠUTIĆ
30. DAMIR VIDOŠ - VRABEC
31. NIKOLA ČORAK
32. DAVOR MILIĆ
33. SRĐAN KARKOVIĆ
34. DANIJEL SMILJANIĆ
35. MIHAN PRJAKOVIĆ

Bila je i tombola. Bilo je i sretnika a najveći? Blagajna VK Trešnjevke. Ha, Haaaa.

Aleksa Kocijan u društvu s Franjom Božićem, prekopavaju uspomene iz prošlosti.

I dok su jedni "tražili" prohujale dane, mladi kao mladi, u ritmu ravea i t.d. plešu i plešu.

"Vu plavem trnaci...", Mirko Štagljar kao solo pjevač praćen od benda "old boys" oduševio je prisutne pjevanjem.

Za osvojeno prvo mjesto na regati Henly Royal u Engleskoj država nas je nagradila polusatnim razgovorom s premijerom Matešom!

Piše Tomislav Birtić

Snimio Darije Petković

Dvije i pol tisuće kuna po osobi, valjda će biti dovoljno za televizor - sačeci se na svoj račun i račun kolega veslača, prokomentirao je Denis Boban nagradu "Franjo Bučar", što su je dobili od Ministarstva prosvjete i sporta.

Dok su veslači četverca s kormilarom - Sinisa Skelin (25), Tihomir Franković (28), Igor Boraska (28), Denis Boban (26) i kormilar Ratko Cvitančić (14) - od princa Philipa primali nagradu za pobjedu na Henly Royal Regatta, dame iz britanskog plenstva uzdisale su zamisljajući svoje sinove kako se rukuju s čestitaram. Doista, među 200 tisuća gledatelja, koji su na veslanje došli u isto vrijeme kad je Ivanišević igrao finale Wimbledonu sa Samprasom, najmanje bi ih pola dalo litru krvi za nekoliko sekundi proslave trijumfa i šepirenja u društvu plave krvi.

Slavljenike smo, pukim slučajem, susreli na pariškom aerodromu, s kojeg smo zajedno poljetali u Zagreb. Bili su zadovoljni, ali ne i veseli. Nisu mogli prikriti rezignaciju. Njihov kolega Ninoslav Saraga otkrio nam je kakva ih je nepriklaka snašla na natjecanju. Svi natjecatelji u Henleyu na majicama moraju nositi

amblem regate, za koji su oni dali gotovo posljednji novčić, a opremu su jedva jedvice nabavili, i to preko osobnih veza.

Boraveći u Henleyu, mogli su samo gledati kako publika pije kavu za 50 kuna, sok za 100, jagode sa slagom jede za 200 kuna, a organizator samo na šampanjcu zaradi milijun funti. No, kad su se vratili u Hrvatsku, koja je u to vrijeme ludovala za nogometom, izostalo je i javno priznanje.

"Činjenica je da smo mi ove godine na dvije najvažnije regate - Henly Royal i završnica svjetskoga kupa u Luzernu - osvojili prvo mjesto, a na Svjetskom prvenstvu u Kölnu drugo, što će, najvjerojatnije, biti najveći ovogodišnji uspjesi hrvatskog sporta u momčadskoj konkurenciji, ali nam Hrvatska televizija nije posvetila ni približno onoliko vremena koliko zaslužujemo", napisao je "Globus" veslački reprezentativac Denis Boban.

"Veću minutu imale su hostese i konobarice koji su

posluživali nogometaše u Vittelu, ili, nedavno, taksist koji je po Ateni vozio televizijskog reportera Bruna Kovačevića. Za nas praktički nitko ne zna", pisao je ogorčeno Boban "Globusu", koji vladavinu sportaša s loptom nije odlučio nakratko prekinuti samo zbog grandioznog uspjeha splitskih veslača i društvenog priznanja koje su zasluženo dobili nego i zato što je njihov portret ujedno i slika društva i sporta siromašne zajednice, kao i njezine kulture. Sociologija zlata i bijede.

Pogrešni sport?

Sutradan smo Bobana zatekli na pontonu Veslačkog kluba "Gusar" u Splitu kako zarađuje za život trenirajući djecu.

"Ima li ovdje kakav kafić, u kojem bismo vas mogli pričekati dok se ne skupi ostatak momčadi?", pitali smo.

"Bila je diskoteka, ali su je digli u zrak. Tako smo ostali bez šest tisuća maraka na mjesec, koliko smo zarađivali iznajmljujući prostorije. To nas je zamalo financijski

uništilo", odgovorio je slijedeći rameni-ma atletski građeni veslač s crnim sunčanim naočalama.

Ubrzo su se Bobanu pridružili Sinisa Skelin, student šeste godine medicine, koji povremeno pomaže ocu u poduzeću "Masini", Tihomir Franković, bivši student pomorstva, koji od veslanja više živi negoli živi, Igor Boraska, koji je u Americi, na Brown University u Providencu, diplomirao strojarstvo i ekonomiju, a danas radi u osiguravajućoj kući "Prima", oženjen je i ima trogodišnju kćer. Denis Boban u slobodno vrijeme dopisuje se s "Globusom" i razmišlja o pismu predsjedniku Republike. Završio je srednju turističku školu i radi kao trener veslačke škole. Najmlađi je član ekipe kormilar Ratko Cvitančić, učenik 8. razreda Osnovne škole "Marjan".

Hranarina, ili stipendija - obje su riječi naslijeđe bivšega sustava, u kojem su klubovi nalazili način da financijski pomognu vrhunskim sportašima - u Splitu iznosi od 1300 kuna do tisuću maraka. Negdašnji član četverca s kormilarom, Sead Marušić, financijskih se problema zamalo riješio kad ga je zapazila tekstilna dizajnerica Jasmina Pacek. Njezove je fotografije odnijela u agenciju za

Mateša nam je obećao da će se zaloziti za nas i rekao nam da mu se slobodno javimo, ali nikakvih financijskih pomaka nije bilo. Zalosno je što je on sam s nama razgovarao dulje nego svi splitski lideri zajedno. Matčino obećanje

Da financiranje vrhunskog sporta u Hrvatskoj nije riješeno, istina je. Jedna od nesreća je da tzv. "mali sportovi" a ovom prigodom u žarištu je veslanje upravo je takav primjer. Mali sportovi? Da za Hrvatsku ali ne za svijet. Rješenja se stalno traže. Zar nije veliki korak unaprijed, da je upravo HHO iznašao sredstva, da daroviti mladići i djevojke koji tek ulaze u seniorske "vode" budu adekvatno praćeni financijama u cilju nesmetanog razvoja u budućnosti. Ako je to HHO učinio na čelu s Antunom Vrdoljakom učinio je mnogo. Konačno to je osjetilo i veslanje. Taj veliki iskorak naprijed nije više san nego stvarnost. Konačno i sam Vrdoljak je rekao da je to tek početak. Zanimljivo, tjednik "Globus" to nije spomenuo ni pohvalio taj veliki pomak u sportu ni s jednim slovom. Međutim kada je pitanje senzacionalizam, "dežurni" novinar jedan veliki problem vrhunskih sportaša, veslača "Gusara" preokrenuo je u "Zašto Antun Vrdoljak prezire hrvatske svjetske šampione u veslanju?" Koliko poznajem Vrdoljaka ne da sumnjam u ovi hipotezu, nego ne vjerujem u to.

Kako su "Gusari" svojevremeno došli do premijera Mateše nije mi poznato, niti me ne zanima. Međutim premijer Mateša na tom polusatnom razgovoru stvarno je obećao, da će se riješiti pitanje financijskog praćenja vrhunskih sportaša u sportovima, koji donose veliki ugled hrvatskom sportu u svijetu a kod nas se tretiraju kao "mali sportovi" a njihov način financiranja tek je djelomično ili nikako riješen. Međutim moramo shvatiti, da ne postoje samo veslači, nego i drugi sportaši u drugim "malim sportovima" koji su jednako vrijedni. Dakle, siguran sam da će se to u dogledno vrijeme riješiti. Ovako s jedne strane proizlazi da su "Gusari" nestrpljivi, s druge strane da je vladina administracija spora, a s treće strane ovo obećanje, ovaj puta novine koriste u svoj prilog krivo prikazujući istinu. Siguran sam, da će doći do te realizacije, a nestrplivost koji puta ima i negativne odjeke.

modele "Ford", gdje su jednoglasno uskliknuli: "Želimo ga odmah!" Kolege iz reprezentacije Marušića su u Pariz pustili s ergometrom, strojem za veslanje na suhom, teškom četrdesetak kilograma. Marušić je veslao u hotelskoj sobi, virajući usput u svijet kojim vladaju homoseksualci, ali je ustanovio da nije dovoljno discipliniran za poziranje. Završio je u Miami Beachu, gdje je snimio reklamu za "Nokiju", i na tome je stala njegova manekenska karijera.

Mnogi će reći da su "Gusari", kao i njihove kolege iz zagrebačke "Mla-

dosti" ili osječkog "Iktusa", jednostavno izabrali pogrešan sport, i da se nitko nema pravo oslanjati na načela socijalističkog sustava, u kojem su osvajači svjetskih medalja iz neprofitabilnih sportova nagrađivani stanovima i raznim olakšicama. No, međunarodna iskustva pokazuju da društveno uređenje u tome nije najvažnije.

Entuzijizam u neimaštini

Talijanski veslači reprezentativci, premijerice, za svaku zlatnu medalju za

Dva broja ranije u "Veslanju" napisao sam da je koji puta dobro da se piše u senzacionalistički o veslanju. Barem smo na meti javnosti. Tako smo se našli u u "Jutarnjem listu", vezano uz prvenstvo Hrvatske, zatim u "Feralu" s temom "Gusara" i sada u "Globusu". Da li je to loše ili ne? Da i ne. S jedne strane ljudi su željni čitanja senzacija, gledajući posljedice na površini a ispod površine ne gledaju uzroke.

svjetskih natjecanja dobiju 40.000 maraka, po deset tisuća manje za srebrni i

brončanu. Njihov veslački savez taj novac dobiva od nacionalne lutrije, a sportašima ih isplaćuje na kraju karijere. Uz to, svi su talijanski veslački reprezentativci zaposleni kao karabinjeri ili kao financijski policajci, jer su te dvije ustanove sponzori veslanja, a radni staž peterostruko im je beneficiran. Jedna godina reprezentativnog veslanja vrijedi kao pet godina radnog staža, pa oni pokreću privatni posao, ili idu u mirovinu mladići, i to s ušteđevinom skupljanom godinama: osvojenim nagradama. Francuze sponzorira EDF, elektroprivreda...

"Želi li država cijeniti nečija dostignuća, uvijek postoji način", jednoglasno su Splitsani, koji ističu i primjer Velike Britanije. Ondje kraljevska obitelj sponzorira pet natjecanja: regatu koju su oni osvojili, konjički derbi, finale nogometnog kupa, teniski turnir u Wimbledonu i jedan golfski turnir.

Kako ne bismo zaplakali nad sudbinom naših reprezentativaca, spomenuli smo primjer njemačkog veslača koji je s četiri

zlatne olimpijske medalje u skifu (samcu), disciplini svojeglavih usamljenika i čudaka, putem izgubio ime, i ostalo je samo prezime za vječnost - Lange.

S četiri uzastopna olimpijska zlata stao je uz bok bacaču diska Alu Oertheru, ali se, kao i Splitsani, najavljujući u intervjuima povlačenje i okretanje medicini, tužio da je besmrtnik neriješene egzistencije, koju nogometaši osiguravaju s dva centašuta ili jednim golom u Bundesligi.

"Mi ne tražimo da nam država riješi sve životne probleme i osigura egzistenciju nakon veslačke karijere", kaže Boban. "Dok veslamo, željeli bismo imati bar četvrtinu uvjeta za vježbanje koje je imao Lange i koje danas imaju njemački reprezentativci. Njihova je televizija napravila veliku reportažu o ženskom osmercu, koji ima masera, shiatsu-masera, nutricionista, liječnika i svu silu raznih specijalista, a djevojke su osvojile 5. mjesto na svijetu. O muskom osmercu nisu se usudili

U Hrvatskoj prosperiraju samo sportovi kojima se bavi predsjednik, ili članovi njegove obitelji, pa nam ne preostaje ništa drugo nego da ga nekako posjednemo u čamac. Tako bismo riješili sve probleme.

Slaba pomoć: Kad nešto osvojimo, od Hrvatskoga Olimpijskog odbora dobijemo čestitku, ali ne i novac

Sigurno je da su dečki "Gusarovog" četverca oštećeni u odnosu na druge sportaše. Ali da li je zato "kriva" samo HHO i hrvatska vlada? Njihove izjave su glas očajnika, tako da me ne čudi da su u ljutnji rekli sve i svašta. Međutim postavljam jedno temeljno pitanje. Ako nema novaca

u Splitu za vrhunske veslače i druge sportaše sličnog ranga, postavljam pitanje zašto grad Split nema sredstava platiti osnovne komunalije "Gusaru". Zar se veslači moraju kupati pod hladnim tuševima? To je istina. Ako je onaj nesretni disk uništen još davne 1993., zašto grad nije uskočio u pomoć i obnovio ga. Ako je najam tog prostora iznosio 6 000 DEM ondanšnjih novaca, da se popravio i ponovno iznajmio "Gusar" bi u narednih pet godina do danas prihodovao 360 000 DEM. A koliko bi to značilo za "Gusarev" veslački pogon nije potrebno govoriti.

prozoriti ni riječi, jer je njihov budžet golem, a doživjeli su fujasko. Kad čuju u kakvim uvjetima mi živimo i radimo, ne vjeruju."

Matešino obećanje

Kako su petorica veslača "Gusara" postigla tolike uspjehe, još je teže shvatiti kad se zna da se mjesecima nisu tuširali u toploj vodi, da veslaju u prastarom i preteškom čamcu (a čamci od karbon-kevlara i ljepila nusproizvod su avionske industrije), zbog čega već na startu utrke u dužini od dva kilometra gube dvije sekunde u odnosu na konkurenciju, na natjecanja odlaze bez rezervnog veslača i rezervnih vesala... Čamac pak stoji tridesetak tisuća maraka, a oni tvrde da ukupni godišnji budžet koji bi jamčio medalju sa svjetskih natjecanja nije veći od 100 tisuća maraka, što je cijena ispodprosječnog nogometaša.

"Od Hrvatskog olimpijskog odbora dobivamo samo čestitku kad nešto osvojimo", cinično će. "Doznali smo da od HOO-a ove godine nismo dobili ni koliko nam je zajamčeno raspodjelom dotacija po sportovima. Pošto smo osvojili Henley, premijer Mateša s nama je ugodno razgovarao pola sata, valjda zato što je on ondje studirao. Ponadali smo se da će nam pomoći, jer je obećao da će se založiti za nas i rekao nam da mu se slobodno javimo, ali nikakvih financijskih pomaka nije bilo. Žaloso je što je on sam s nama razgovarao dulje nego svi splitski lideri, uključujući i gradonačelnika i župana, zajedno, a Split ima samo desetak sportaša prve kategorije, dakle osvajača svjetskih medalja. Umjesto u vrhunski sport, novac se ulaže u kojekakva upravljanja motornim čamcem s obale i u slične gluposti.

Međunarodna je praksa da, osim države, veslanje sponzoriraju meceni koje se, makar lažno, žele predstaviti kao ljudi dobra ukusa, poput sponzora filharmonija ili solista. U potrazi za novcem Splitsani su doznali da je u "Gusaru" veslao i današnji direktor "Ericsson" za Istočnu Europu, pa će se ovih dana obratiti i njemu.

Veslanje, dalje, nije samo odraz sportskog ugleda zemlje nego svjedoči i o razvijenosti njezine kulture, jer se njime bave, i prate ga, većinom akademski obrazovani ljudi. Stoga su ga u školski program, uz plivanje, atletiku i gimnastiku, uvrstile gotovo sve zapadnoeuropske i američke privatne srednje škole i fakulteti, kao i cijela Skandinavija kartasku igru bridž, od kojeg je, doslovce, stvoreno bogatstvo na planetarnoj razini. Igranje bridža zaista je mentalni kod pri upoznavanju, pa kartasi, dolazeći u novi grad, samo odu u klub i iz njega kreću u zemljopisno nov svijet, ali svijet istih shvaćanja.

Bauk olimpijske

Sa svjetskim uspjesima Splitsani su stjecali i sve više samopouzdanja u javnim istupima. No, što su oni bili hrabriji, slika društva bila je bljeđa i

Tragično je bilo čitati, a sve su novine to objavile s velikom pompom, da su godišnju nagradu "Franjo Bučar" nogometaši poklonili Nakladi za djecu Hrvatske. U suštini lijepa gesta, međutim za nogometaše je to smiješna nagradna svota kada s svojim nogama zarađuju milijune dolara ili maraka. Iznos kojeg je spomenuo Denis Boban, 2 500 kuna kao nagrada, za njih je velika kao Mosor a za nogometaše ni džeparac. To je ono što svakog objektivnog poklonioca sporta ljuti.

vec je poprimala karikaturalne obrise.

"Čak se ni "Feral Tribune" nije usudio prenijeti naše izjave u cjelosti, a i oni su o nama pisali samo zato što je jedan njihov novinar kormilarov rođak. Rekli smo da bi nama bilo bolje da Tudman, umjesto što igra tenis, lijepo vesla na

otvorenome moru. Oni su napisali da bi njemu bilo bolje. Poenta je da smo društvo u kojem prosperiraju sportovi kojima se bavi predsjednik, ili članovi njegove obitelji, pa nam ne preostaje ništa drugo nego da ga nekako posjednemo u čamac. Tako bismo riješili sve probleme. Mogli bismo to pokušati i sa sinom nekog tajkuna, koji bi onda sponzorirao veslanje."

Trofejni hrvatski veslači iskonskom su olimpiizmu, dakle neimaštini, izvrgnuti protiv svoje volje. S druge strane, duh njihova olimpijskog Hrvatskom kruži poput bauka, koji nadležne sportske forume podsjeća da u državi ima dovoljno akademske aristokracije za bavljenje sportom, ali ne i dovoljno publike i čelnika koji bi, ulažući u veslanje, plivanje, atletiku i gimnastiku, ako ništa drugo, popravili zdravlje nacije.

I baš nitko ne očekuje da se ni od čega stvori tradicija petstogodišnjeg nedjeljnog zalijevanja i kosenja trave, što je tajna engleskih zelenih sagova na stadionima i pred kućama od crvene cigle, ali je neshvatljivo što i u ovakvim prilikama postoji tradicija vrhunskih rezultata, niklih na usamljeničkoj ludosti i darovitosti, okovana ironičnom nezainteresiranošću sportskih lidera za autore uspjeha kojima se kiti cijela zemlja.

Drugi usamljenik, talijanski alpinist od kojeg je također ostalo besmrtno prezime - Mesner, ludak koji se na Mont Everest popeo bez bexa s kisikom, jednostavno je definirao upornost boravka na rubu tjelesne i duševne snage neovisno o materijalnoj koristi. "Nakon ekspedicije strah ostaje iza mene", rekao je slavni čudak. "Lako je to objasniti: čovjekov osjećaj da se mora dokazati ništa ne može na-

**Cinizam: Od Ministarstva
prosvjete i sporta svaki je od nas
za nagradu dobio čak 2500 kuna!**

domjestiti, i on odagnava strah", kažu
naši reprezentativci.

No, ostaje strah za budućnost zemlje u
kojoj nema dovoljno mudrih da sport
vrate iskonu i s najviše ga razine potiču,
a ne da ga prepuštaju individualnim odl-
lukama i zanesenjacima. Svaki put kad
oni na cilj stignu prvi, drugi ili treći, zapi-
tamo se jesu li posljednji koji su to uspjeli.
Dokad će samotni sportski heroji pisati
društvenu kroniku zemlje s nekoliko taj-
kuna, ali bez aristokracije? Zapravo, s
aristokracijom bez novca i bez ikakva
utjecaja na odlučivanje.

"Hajde, sad, ova nagrada Ministarstva
je ipak nekakva satisfakcija",
završio je Boban.

NACIONALNI TJEDNIK • Broj 418 • 11. prosinac 1998 • Cijena 12 kn • 300 str • 4.80 DEM • 38 ATS

GLOBUS

ČLANOVI UPRAVNIH ODBORA - PROČITAJTE

Najveći problemi koji tište naše klubove su
novci, odnosno financijska sredstva. Kako doći do
njih? U kasi gradskog športskog saveza dok dođe
do veslačkog kluba "počapaju" on brži i jači kao
nogometaši, košarkaši, vaterpolisti ili rukometa-
ši a mi dobivamo mrvice. Osim toga koji puta a u
pravili mnogo puta dijele se novci po vezi ili
"ispod stola" tko zna kakovom odlukom. U nekom s-
mislu divlji "čapalizam". Možda će sutra biti bo-
lje i primjerenije se dijeliti, ali za sada je t-
ako.

Jedno od rješenja je da se okrećemo sponzor-
ima, molimo ih za pomoć i oni nam pomognu u "na-
turi" (majce, medalje, šlape i dr.) a neki daju i
novce. Mi smo im zahvalni.

Međutim dolaskom Zakona o športu (Narodne n-
ovine broj 111/97) kojeg nisu pročitali mnogi dje-
letnici veslanja u Upravnim odborima ipak omogu-
uje da se lakše dođe do novca a sponzori odrešuju
"kesu", jer znaju što im to donosi. Neki naši kl-
ubovi to već primjenjuju a mnogi ne.

Zapravo o čemu se radi? Radi se o Ugovoru
o sponzorstvu bez naknade. Zakon o športu omogu-
čuje da obveznik poreza na dohodak može godišnje
sponzorirati neki športski klub do 50 000 kuna a
to mu se priznaje, odnosno umanjuje porezna osn-
ovica prilikom obračuna godišnjeg poreza. Isto
tako obveznici poreza na dobit (tvrtke) mogu spon-
zorirati neki klub do 500 000 kuna a taj iznos
umanjuje mu poreznu osnovicu na dobit.

Pojednostavljeno to znači na izmišljenom primje-
ru slijedeće:

1. Tvrtka "Šibenik impex" sponzorira VK "Krku" za
iznos od 200 000 kn
2. Ukupni porez na dobit tvrtke je 2 200 000 kn
3. Tvrtka mora platiti "državi" poslije obraču-
na poreza na dobit 2 000 000 kn

ILI

1. "Ribar" obrt vlasnika Šime Šimatovića sponzo-
rirala je VK "Krku" s 30 000 kn
2. Porez na dohodak "Ribara" iznosi 150 000 kn
3. Konačna porezna osnovica Šime Šimatovića
iznosi 120 000 kn

Ako gospodina Šimu Šimatovića za takvu pomoć po-
zovete na da ide s vama na vaš trošak (VK "Krke")
na juniorsku regatu u Muenchen, bit ćete zadovo-
ljni vi ali i gospodin Šimatović. Vidjet će ka-
ko se natječu veslači a ako pobjede bit će još
više zadovoljan. Vidio je Muenchen, vidio je ko-
ga je sponzorirao i vidio je da novci nisu ba-
čeni u ludo nego u mladež koja pobjeđuje. Vjero-
jatno će i druge godine sponzorirati "svoj" klub
možda jo izdašnije (s 50 000 kn).

Što je najzanimljivije po Ugovoru što ste
učinili s sponzorom nisu potrebni nikakvi drugi
dokumenti (račun i sl.) nego se vrši knjiženje na
osnovu virmanskog naloga i ovog Ugovora.
DAKLE GOSPODO IZ KLUBOVA KRENITE NA SPONZORE
NIJE BITNO DA LI ĆE DATI 2 ILI 20 ILI 200 TISUĆA
KUNA. SVAKI SPONZORSKI NOVAC JE DOBRO DOŠAO. UVJE-
RITE IH DA OVDJE SVI PROFITIRAJU, PRVENSTVENO
KLUB, PA ZATIM I SPONZOR. ŽELIM VAM SRETAN ISHOD
I PUNU KLUBSKU BLAGAJNU.

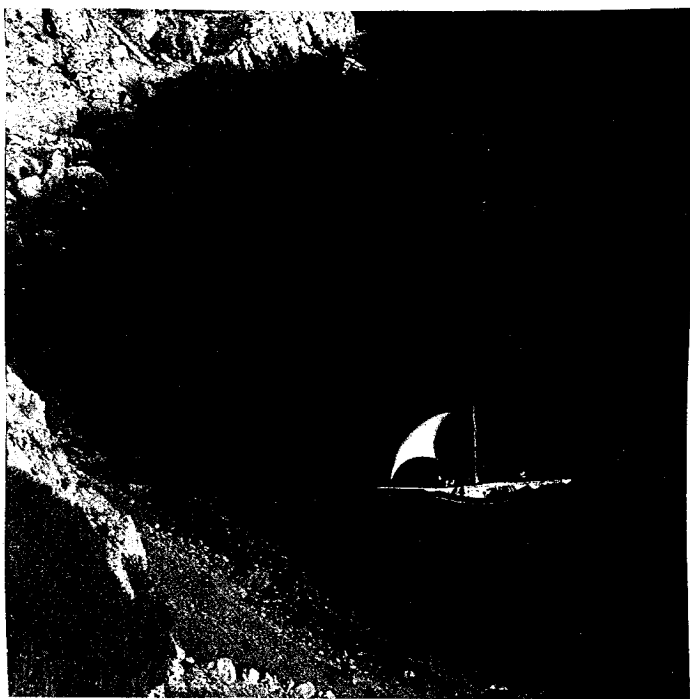
Dugogodišnji član FISA-e i našim veslačkim djela-
tanicima dobro poznati Thor Nilsen završava svoj
mandat kao izvršni direktor FISA-e s 31. prosin-
com 1998. godine. Na njegovo mjesto savjet FISA-e
predlaže Triciu Smith, sada čelnicu kmosije za
žensko veslanje. Prijedlog trebba biti potvrđen
nak ongresu FISA-e u kolovozu 1999. godine.

NAKON 60 GODINA

Falkuša

na Palagruži

U ovom broju "Veslanja" vidjeli ste poznatu falkušu iz Komiže odnosno otoka Visa pred obalom Palagruže. Ova falkuša našla se kao brodica na o-vogodišnjoj svjetskoj izložbi u Lisboi, Portugalu na izložbenom prostoru Hrvatske. Svi stručnjaci i znanstvenici koji "nešto" znaju o izgradnji dr-venih brodova ostali su zapanjeni maritimnim spo-sobnostima, čvrstoćom i brzinom ovog broda, koj-eg su "izmislili" naša kalafati. Prema priznanju svih, falkuša je sigurno jedna od najboljih tvor-evina koja uopće postoji na Mediteranu. Nažalost, dolaskom novih tehnologija, ne samo falkuše nego i ostale vrste brodica, prestale su se graditi u privatnim brodogradilištima. Do pred dvije godine jedina falkuša nalazila se u komiškome muzeju. Međutim nije nam bio cilj, da govorimo o falkuši nego o članku koji je napisan o falkuši iz pera naših ljubomornih štovalaca pomorske i ribarske povijesti hrvatskog jadranskog priobalja Joška

Božanića i Velimira Salamona. Posebno nas je odu-ševio podatak, koji su njih dvojica "iskopali" iz prašnjavih listina muzeja, da je prva regata i to s falkušama održana između Visa i Palagru-že i to davne 1593. godine. Još više iznenađuje podatak, da su se te regate održavale do "nedav- ne" 1936. godine. Ovaj podatak samo pokazuje, da hrvatski ribari volili su natjecanje (ovaj puta do "pošte"), ali bila je regata. Ovaj podatak ukazuje da "Kronologiju razvoja veslanja i re-gatovanja u Hrvatskoj" moramo mijenjati. Jer ako su i drugi narodi bilježili i hvale se svojim re-gatama zašto se ne bi i mi. Na temelju tog po-datka povijesni podaci se mijenjaju i pokazuju slijedeće:

- 1593. Održana prva regata Vis - Palagruža
- 1603. Održana prva regata na Korčuli, 24. lipnja
- 1767. Međugradaska regata Spličana i Makarana od otoka Mrdulja do Splita.
- 1806. Na rođendan Napoleona I. održano natjeca-nje u Zadru.
- 1825. Međumjesno natjecanje Splita, Makarske i još četiri mjesta, 7. svibnja.

Prema do sada dostupnim podacima u svijetu su službeno zabilježene i registrirani u FISA :

- 1315. Prva poznata u povijesti održanja rega-ta u Veneciji.
- 1642. Održana prva regata na otoku Malti.
- 1715. Utrka profesionalaca lađara na Themi
- 1756. Woringspoint Boat match - Irska
- 1768. Regatta at Nathon - on - Thames
- 1829. Prva trka osmeraca između Cambridgea i Oxforda.

MORE

Prosinac 1988. Broj 44 / Cijena 20 kuna, 750 Sit. Godina IV

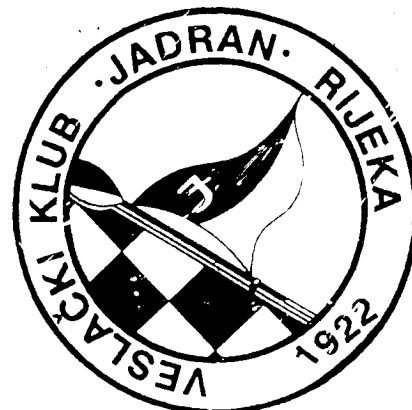

**CROATIA
LINE**

KOLIKO MOŽEMO, TOLIKO POMAŽEMO

KOLIKO MOŽEMO, TOLIKO POMAŽEMO

KOLIKO MOŽEMO, TOLIKO POMAŽEMO

Prvaci Hrvatske

Počinje zima. Veslačka aktivnost prebacila se u dvorane, na ergometre, na sprave za jačanje mišićne mase i dvoranske veslaonice (tko ih ima). Prošle godine tijekom zimskih brojeva "Veslanja" objavili smo podatke o našim veslačima i veslačicama, koji su nastupali na svjetskim juniorskim, seniorskim, europskim prvenstvima, olimpijskim i mediteranskim igrama te National Cupu.

Ovaj puta najavljujemo početak pregleda po pojedinim disciplinama na prvenstvima Hrvatske

Potrebno je odmah reći, da je to bio i o-

stao vrlo veliki problem, zbog niz razloga a najveći je nedovoljan pisani trag, tako da neki podaci su problematični, a za neke ni do danas nemamo odgovora. Možda će upravo ovaj pregled potaknuti pogotovo bivše djelatnike da pomognu. Procjenjujemo da smo došli do 95 % relevantnih podataka, što je veliki uspjeh. Kako krenuti? krenuli smo od seniora odnosno seniorskih disciplina a dalje ćemo krenuti redom. Obuhvaćeni su samo pobjednici po disciplinama. Dakle opet malo povijesti hrvatskog veslanja.

PREGLED PRVAKA HRVATSKE U SAMCU SENIORI

1940.	GUSAR/ZGB	ZORISLAV DONČEVIĆ
1941.	?	?
1942.	H V K/ZGB	ZDENKO HALAMBEK
1943.	GUSAR/ZGB	ROBERT ROSENBERG
1944.	H V K/ZGB	ZDENKO HALAMBEK
1945.	?	?
1946.	MLADOST	VLADIMIR PRAŠEK
1947.	MLADOST	VLADIMIR PRAŠEK
1948.	MLADOST	VLADIMIR PRAŠEK
1949.	SAVA	ZDENKO HALAMBEK
1950.	MLADOST	ZDENKO HALAMBEK
1951.	?	?
1952.	NIJE ODRŽ. PRVEN.	ZBOG OLIMPIJADE
1953.	OŠJAK	PERICA VLAŠIĆ
1954.	LOKOMOTIVA/ZGB	DRAGO ĐURAJLIJA
1955.	?	?
1956.	MORNAR	PERICA VLAŠIĆ
1957.	MORNAR	PERICA VLAŠIĆ
1958.	MORNAR	PERICA VLAŠIĆ
1959.	MORNAR	JOŽE LOVEC
1960.	OŠJAK	PERICA VLAŠIĆ
1961.	MORNAR	JOŽE LOVEC
1962.	SAVA	IVAN LAZAR
1963.	TREŠNJEVKA	IVAN LAZAR
1964.	KRKA	DAMIR TRLAJA
1965.	MLADOST	SLAVKO TELIŠMAN
1966.	KRKA	DAMIR TRLAJA
1967.	MLADOST	VELJKO KOSANOVIĆ
1968.	MLADOST	SLAVKO TELIŠMAN
1969.	ZAGREB	IVAN REDER
1970.	TREŠNJEVKA	DAMIR VIDOŠ
1971.	TREŠNJEVKA	DAMIR VIDOŠ
1972.	TREŠNJEVKA	DAMIR VIDOŠ
1973.	TREŠNJEVKA	DAMIR VIDOŠ
1974.	JADRAN/RI	BORIS TUČIĆ ML.
1975.	JADRAN/RI	SAVO KUKULJ
1976.	IKTUS	GORAN NUSKERN
1977.	IKTUS	KARLO SUK
1978.	KORANA	DAVORIN KATUŠIN
1979.	TREŠNJEVKA	BOJAN PROKOPEC
1980.	IKTUS	GORAN NUSKERN
1981.	GUSAR	DUŠKO MRDULJAŠ
1982.	OŠJAK	NIKŠA PRIZMIĆ
1983.	OŠJAK	NIKŠA PRIZMIĆ
1984.	TREŠNJEVKA	ROBERT STAKOR
1985.	IKTUS	GORAN NUSKERN
1986.	OŠJAK	PERO SURJAN
1987.	OŠJAK	NIKŠA PRIZMIĆ
1988.	MLADOST	MARKO BANOVIĆ
1989.	MLADOST	KREŠIMIR ČULJAK
1990.	TREŠNJEVKA	ROBERT STAKOR
1991.	MORNAR	LUKA VRGOČ
1992.	MLADOST	ROBERT STAKOR
1993.	MLADOST	ROBERT STAKOR
1994.	MLADOST	ROBERT STAKOR
1995.	MLADOST	ROBERT STAKOR
1996.	TREŠNJEVKA	HRVOJE TELIŠMAN
1997.	TREŠNJEVKA	HRVOJE TELIŠMAN
1998.	TREŠNJEVKA	HRVOJE TELIŠMAN

ROBERT ROSENBERG

PERICA VLAŠIĆ

S LIJEVA NA DESNO
MARTIN VRANTRIČ
LUKA VRGOČ
HRVOJE TELIŠMAN

ROBERT STAKOR

(NE)ISTINITE ČAKULE I ČAKULICE S NAŠIM KANTUNA

Čini mi se da će konačno završiti povike na Hrvatski veslački savez. Te nemaju dovoljno novaca, te nisu dobro organizirani, te - nedovoljno se prati reprezentativno veslanje. Naime 30. prosinca 1998. godine problemi za reprezentativno hrvatsko veslanje su nestali. U hotelu "Posejdon" u Vela Luci a daleko od javnosti, potpisan je sponzorski ugovor između najveće i jedine naftne kompanije u Hrvatskoj INA-e i Hrvatskog veslačkog saveza. Svečanom potpisivanju ugovora prisustvovali su ing. Branko Štern, generalni direktor INA-e, ing Zdravko Fain, predsjednik veslačkog saveza, Srećko Šuk, tajnik saveza, Boris Polić ispred budućeg Istarsko-primorskog saveza, ing Zdravko Jurčec ispred Zagrebačkog saveza, Juraj Gamulin ispred Veslačkog saveza Dalmacije i Tomislav Omrčenović ispred budućeg Slavenskog veslačkog saveza. Prema uputstvima nećemo objaviti sponzorski iznos, jer bi Vijeće klubova HVS-a sastančilo najmanje sedam dana, u cilju pronalaska formule raspodjele buduće dobitvenih sredstava.

Čuveni svjetski tenor Luciano Pavarotti održao je u pulskoj Areni a u organizaciji veslačkog kluba "Istra" fenomenalan koncert pred prepunim gledalištem. Koncert je trajao preko tri sata a razdragani slušatelji bili su mu do dna duše zahvalni. Sav prihod usmjeren je veslačkom klubu a gradsko poglavarstvo Pule platilo je sve troškove ove priredbe, koja je direktno prenošena na televizijskim ekranima cijele Europe. Tim sredstvima, obnovit će se veslačka flota "Istre" a nešto će ostati i za trenerske plaće.

Makarsko "Biokovo" dobilo je ekskluzivno pravo izgradnje žičare od Makarske do najviših vrhova Biokova, odnosno do planinarskog doma "Voćac" (1430 m). Ovaj ekonomski projekat od kojeg su svi turistički djelatnici Makarske već godinama zazirali i govorili da je to ludost, ostali su iznenađeni ovim respektabilnim pothvatom. Kredit je dala Reiffessebank iz Austrije, filijala Zagreb s početkom otplate do 2005. Procjenjuje se da bi godišnja dobit iznosila, nakon početka rada (žičara ulazi u pogon 1. travnja 1999.) cca 800 000 KN godišnje. Dobro za početak.

Po sudu čitatelja, najbolji sportaš u 1998. godini je **Dražen Mikšić (HVIDRA)**, koji je osvojio 250 bodova, a slijede ga **Tihomir Jarnjević (VK Korana)** sa 231 bodova, te **Dragan Magdić (NK Frankopan)** koji je dobio 213 bodova. Kao i svake godine izabiru se najbolji sportaši godine u gradovima, županije ili države. Karlovački tjednik čini to godinama, pa tako i ove 1998. godine dobio 213 bodova. Tihomir Jarnjević, najbolji karlovački veslač zauzeo je izvršno odlično drugo mjesto. Pomalo začuđujuće među veslačima iz ostale Hrvatske, ali...? Pred 3 godine je s Jukićem osvojio brončanu u skulu. Nažalost, godinu dana kasnije u Škotskoj kao junior skifista prošao je loše. Kao senior s Ukušićem postigao je loš rezultat na B svjetskom i to opet u skulu. Vidjelo se da nema odgovarajućeg partnera za sebe. Ove 1998. vesla s Igorom Božićem. I očekivalo se da će njih dvojica nešto postići. Međutim nepripremljenost Božića i opet fijasko. Na prvenstvu Hrvatske bio je odličan četvrti u skifu. Pa zar treneri ne vide njega negdje u jednoj dobroj postavi ???

Prirpeme za vojne igre su počele. Jedno malo "brdo" veslača vojnih ročnika a uz njih i veslački reprezentativci otišli su na pripreme u Split. Spavaju u Divuljama a treniraju u Kaštelanskoj zaljevu, odnosno Lori. Koliko smo doznali uvjeti su izvanredni, od spavanja, prehrane pa sve do treninga. Znamo, opet će se netko naći i tražiti "dlaku u jajetu", ali na te smo navikli. Bolje da šute i rade a ne ogovarati. Ako ništa drugo, imat će barem za desetak dana pred Božić i Novu Godinu par stotina kilometara više u rukama i nogama.

I TO SE DOGAĐA, A MOGLO BI SE DOGODITI I DRUGDJE

Prema Zakonu o športu raspodjela sredstava namijenjena iz proračuna ne može ići mimo športskih zajednica. Tako je šport izborio svoju autonomiju i ima svoju hijerarhiju od HOO do županijskih i gradskih saveza. A što se događa usprkos izglasanom Zakonu u Saboru? Nešto se daje športskim savezima a nešto direktno dijele županije, gradovi, općine.

A što se događa u Karlovcu? gradsko poglavarstvo dalo je prijedlog skupštini, da se niti lipa namijenjeno športu ne distribuira preko športskog saveza. Ukinut će se i športski profesionalci - treneri (njih 14 u raznim prioritetnim športovima a otpustit će se i dve djelatnice saveza. Dakle 14 ljudi bez posla ili opet na bijedne honorarce. A šport? Gdje će završiti šport? Kroz dvije godine kroz pogom VK "Korana" prošlo je više od 200 mladeži, kad govorimo samo o veslanju. Nažalost svakakvih glupih prijedloga ima od nebeskom kapom kojom živimo. I takve stvari treba zaustaviti i spriječiti. Jer šport nije "vlasništvo" poglavarstva nego nas birača koji smo ih izabrali. A ako neće slušati dat ćemo im odgovor negativan u budućem mandatu. Tko im je kriv što su posrnuli upravo na športu i ne drže se Zakona koje je donijelo Sabor, a to treba poštovati. Ovo pišemo da se i u nekim drugim sredinama Hrvatske ne sjete mudri "POGLAVARCI" sličnog prijedloga.

Zlatko KATUŠIN, Veslački klub Korana: Honorarni rad, honorarni rezultati

- Što se tiče veslačkog kluba mogu reći da je u posljednje tri godine došlo do kvalitativnog, a time i rezultatskog napretka. Prije smo imali honorarce u klubu, pa su i rezultati bili takvi. Rezultati dolaze kao posljedica profesionalnog rada, dajemo reprezentativce, imamo i medalju sa svjetskog prvenstva, a omasovljena nam je i škola veslanja kao preduvjet dugoročnog razvoja kluba.

Ako se mjesta profesionalca ukinu, mislim da će to značiti manje novaca za nas, a na koji smo računali. Naime, klub je u posljednje tri godine dobijao više novaca nego prije po pravilniku Sportske zajednice. To će se negativno odraziti na rezultate, ali i samu organizaciju kluba.

Hrvatska metropola izglasala je gradski proračun za 1999. godinu. Zagrebački proračun iznosi 3 875 000 000 KN (1 033 333 DEM). Za razvoj športa ili za njegovo preživljavanje otpada 107 000 000 KN ili 28 533 333 DEM, ili 2.76%. A koliko su tražili športaši? 13 000 000 kuna više ili oko 3.16%. Međutim, taj sav taj novac neće dobiti Zagrebačko športski savez nego samo polovicu. Drugom polovicom raspolažat će osobno gradsko poglavarstvo i intervenirati gdje će biti potreba. E da mi je znati kuda će se intervenirati?

Na "coach" veslačkom seminaru u Londonu (Kanada), našli su se i naši treneri. Što se događalo tamo - samo oni znaju, ali ipak je procurila vijest da se raspravljalo i o sustavu natjecanje uopće u veslačkom športu. Tako, barem u budućnosti da veslanje bude što atraktivnije natjecanja bi imali slijedeći sustav natjecanje:

1. Dosadašnji ali izmjenjeni sustav međunarodnih regata na dužini od 2000 m.
2. Uvođenje međunarodnih daljinskih regata (8 do 10 km)
3. Uvođenje sprint disciplina (250 i 500 m).

To je samo prijedlog a što će se iskristalizirati u budućnosti vidjet ćemo.

Iako se šapuće već dva mjeseca službenog i zvješća još nema. O čemu se rad? Direktor hrvatske reprezentacije Mladen Marinović dao je pismenu ostavku na mjesto direktora. Za jedne bilo je to iznenađenje a za druge očekivani potez. Dok su gha jedni kudili, drugi su tvrdili da je dobar. Sredina bi mogla biti negdje u sredini. Jer objektivnost mora postojati. Ipak u ovim još uvijek turbulentnim vremenima biti na ovom mjestu bilo je a bit će teško u budućnosti. Tko će se sutra rpihvatiti ovog kliskog terena i da li će biti i dalje ustrojeno navedeno mjesto vidjet ćemo !!!!

I opet nove transakcije iz kluba u klub. Krešimir Čuljak koji je iz Mladosti prešao u Croatiju, odlučio je ponovno mijenjati klubске boje. Ovaj puta pregovara s Trešnjevkom. Što će se od toga ostvariti, vidjet ćemo.

Renato Tripalo, dosadašnji član Croatije i relativno uspješni mladi trener, koji je vodio kadetski naraštaj u Croatiji odlučio je također otići i nastaviti "svoj" posao u Trešnjevki. I konačno Zoran Zuban do sada vrlo dobar veslač junior Croatije, želi nastaviti svoju karijeru, gdje drugdje nego u Trešnjevci.

Zanimljivo je da se nešto slično događalo pred dvije godine isto u Zagrebu, kad je veliki broj seniora iz ostalih zagrebačkih klubova krenulo u Mladost. Nakon dvije godine vratili su se svi više manje u "staro jato".

Ovi reci bili su mi najteži za napisati u nekoliko posljednjih godina. I upravo kada sam kako se to kaže novinarski "zaključivali" list, stigla je vijest iz Šibenika. Drhtavim glasom pomalo plačnim Živana Guberina, tajnica V.K. "Krka" javila mi: Šjor Rudi, moram vam javiti, Šjor Tonči je umra.Stanka, Šjor Tonči !!! Nemoguće, pa bili smo zajedno u Dubrovniku na vijeću VSD-a. Što je izgubilo Tisno i hrvatsko veslanje tek ćemo osjetiti.

1999 FISA International Regatta Calendar

Calendrier international des régates FISA 1999

February	14	Limski	CRO	VK « Arupinum » Long Distance Regatta	
	28	Seville	ESP	Regatta Andalucia FISA Team Cup	
March	6-7	Brugge	BEL	Head of the River	
	9-13	Adelaide	AUS	Australian National Rowing Championships	
	13	London	GBR	Women's Eights Head of the River	
	14	Seneffe	BEL	Têtes de Rivière Internationales	
		London	GBR	Head of the River Race	
	20-21	Amsterdam	NED	Heineken Vierkamp	
	28	Amsterdam	NED	Head of the Amstel River	
	28	Antwerp	BEL	Viersel-Wijnnegem	
April	10-11	Ghent	BEL	22 nd Great International Spring Regatta & Open Belgian Championships for Juniors	
	10-11	Zagreb	CRO	Croatia Open	
	TBA	Perth	AUS	7 th Southeast Asian Rowing Championships	
May	1-2	Cologne	GER	Rowing Classics Cologne	
	1-2	Schwyz	SUI	International Regatta Lauerz	
	1-2	Zagreb	CRO	Zagreb Inter-City Regatta	
	1-2	Szeged	HUN	Szeged International Regatta	
	8-9	Piediluco	ITA	Memorial Paolo d'Aloja	
	8-9	Gent	BEL	80 th International May Regatta	
	8-9	Munich	GER	International Junior Regatta	
	15-16	Essen	GER	90. Internationale Hügelregatta	
	16	Liège	BEL	10 ^{ème} Handicap de la Meuse	
	22/23	Brno	CZE	International Junior Regatta	
	22/23	Mannheim	GER	Internationale 111. Oberrheinische Ruder-Regatta	
	22/23	Cologne	GER	Internationale Kölner Junioren-Regatta	
	22/23	Zagreb	CRO	Race of Eights	
	28-30	Munich	GER	Rowing World Cup – Munich Coupe du Monde d'aviron – Munich	
	28/30	Hazewinkel	BEL	Brussels International Juniors Regatta	
29	Liège	BEL	La Boucle de Liège		
June	4-6	Moscow	RUS	Grand Moscow Regatta	
	5/6	Plovdiv	BUL	International Regatta « Plovdiv » for Juniors	
	5/6	Prague	CZE	86 th Head of the Mayors Eights	
	5-6	Hamburg	GER	2. Internationale DRV-Junioren Regatta	
	11-13	Bled	SLO	44 th International Regatta	
	12/13	Ratzeburg	GER	Internationale 41. Ratzeburger Ruderregatta	
	18-20	Vienna	AUT	Rowing World Cup Coupe du Monde d'aviron	
	18-19	Milano	ITA	International regatta for juniors	
	18-20	Henley	GBR	Henley Women's Regatta	
	19-20	Zurich	SUI	International Greifensee Regatta	
	19-20	Zagreb	CRO	VK « Jarun » International Rowing Regatta	
	19-20	Orkelljunga	SWE	Hjelmsjo Regatta	
	21-23	Havana	CUB	2000 metres Head Final	
	June	25-27	Trakai	LTU	Ambers Oars International Regatta
		26-27	Amsterdam	NED	International Holland Beker Regatta
26-27		Brduyscie	POL	International Rowing Regatta	
30.06/					
04.07		Henley	GBR	Henley Royal Regatta	

July	3-4	Tampere	FIN	Tampere International Regatta
	9-11	Lucerne	SUI	Rowing World Cup - Lucerne Coupe du Monde d'aviron - Lucerne
	10/11	Racice	CZE	International Czech Senior B and Masters Championships
	17-18	Ravenna	ITA	International Regatta under 23
	23-25	Hamburg	GER	The Nations Cup
	25-30	Winnipeg	CAN	Pan American Games Regatta
	28.7/1.8	Henley, Ont	CAN	Royal Canadian Henley Regatta
	31.7/1.8	Copenhagen	DEN	Copenhagen Regatta
August	4/8	Plovdiv	BUL	FISA World Junior Rowing Championships Championnats du Monde d'aviron juniors FISA
	7-8	Montreal	CAN	Rowing Canada Cup
	7-8	London, Ont.	CAN	Commonwealth Rowing Championships
	10-16	Zagreb	CRO	2 nd World Military Games
	22-29	St. Catharines	CAN	FISA World Rowing Championships Championnats du Monde d'aviron FISA
September	4	Moscow	RUS	Moscow Rowing Marathon
	9-12	Seville	ESP	FISA World Masters Regatta Régate mondiale FISA pour Masters
	11/12	Villach	AUT	38. Internationale Villacher Ruderregatta
	18/19	Ghent	BEL	Belgian Open Sprint Cup & 103. International Regatta Ghent
	18/19	Belgrade	YUG	Belgrade International Regatta
	18-19	Jonkoping	SWE	Open Swedish Sprint Championships
	22-24	Sydney	AUS	Pre-Olympic Test Event/Pacific Rim International Regatta
	25	Goteborg	SWE	Gata Alv Rodden
October	14-17	Naganuma	JPN	8 th Asian Rowing Championships & Asian Olympic Qualification Regatta
	16	Hradec	CZE	Chalupa Cup
	16	Berlin	GER	70. Internationale Langstreckenregatta
	17	Liège	BEL	42 ^{ème} Marathon de la Meuse
	23-24	Boston	USA	Head of the Charles Regatta
	30	Bern	SUI	Armada Cup
	30-31	Lausanne *	SUI	Blue Ribbon Long Distance Challenge in eights

* Date and place to be confirmed

Na trenerskom tečaju u Londonu ne britanskom nego kanadskom a u organizaciji FISA-e u mjesecu listopada otišli su slijedeći naši treneri: Krešimir Ižaković, Srećko Šuk, Nikola Bralić, Dragutin Milinković i Igor Čulin. Osim njih tamo je otišao i dopredsjednik HVS-a Zoran Emeršić vezano uz FIS-u. Nas je zanimalo što su novoga "naučili" naši treneri i konačno o čemu se pričalo o veslanju. Nažalost doznali su samo da su tamo bili ali nešto konkretno i zanimljivo nismo doznali. Možda te nove suvremene tajne su toliko tajne, koje ćemo tek uočiti slijedeće godine, primjenjene na uspjehnost nastupa naših veslača na važnim, važnijim ili najvažnijim regatama.

U kalendaru FISA-e za 1999. godinu osim "Croatia opena" i "Race of Eights" u Zagrebu će se održati i regata "Zagreb Inter-City Regatta". Mnogi će biti iznenađeni što se iza toga "valja", ali da pojasnimo čitateljima. Na prijedlog Zagrebačkog veslačkog saveza pokrenuta je akcija održavanja međugradske, međunarodne regate osmeraca. Kako zamišljeno, tako je i provedeno. Tako će i ove godine biti tri međunarodne regate u Hrvatskoj koje su ušle u kalendar FISA-e.

Prema Zakonu o športu raspodjela sredstava namijenjena športu ne može ići mimo športskih saveza. Nažalost u praksi je drugačije. Mnoga gradska poglavarstva uzimaju si pravo da novce dijele oni a djelomično športski savezi grada. U Karlovcu je gradsko poglavarstvo doneslo prijedlog da novce namijenjene za šport dijele oni sami, mimo športskih saveza. Što je najgore u prijedlogu je da raskinu profesionalne ugovore s trenerima a također planiraju i otpuštanje dva djelatnika športskog saveza. Raskid ugovora odnosi se na trenere prioritetnih športova a među njima se nalazi i veslanje. Kako će završiti ta rašamoni-jada za sada se ne zna. Međutim svi pokazatelji govore, da je šport u Karlovcu a posebno veslanje, dobilo novi zamah. Broj posebno mladih veslača u tri posljednje godine utrostručio se.

Ovo pišemo iz razloga, da upozorimo veslačke klubove u drugim sredinama, da se i njihova poglavarstva ne bi sjetila učiniti tako nešto. Zato gospodo u Upravnim odborima kluba OPREZ !

Preko Zoo Trešnjevčana izašlo je na ciću zimu čekajući trenutak dizanja klubske zastave nad-vestačkim domom.

I zastava se dizala uz gromko "Hura, hura Trešnjevka."

Vlado Gerovac, meštar u snalaženju za svoj jedinu ljubav, klub.

Sjedalice u dvorani "Stare Trešnjevke" bile su pune, a u prvim redovima "povijest" kluba i nazočni gosti.

Franjo Božić, raniji predsjednik. Mijo Risek-Miško s Županovićima, u klubu od 6,00 do ? Kad treba.

Umjetnički "štih" "odradili" su dobrovoljno Lidija Bajuk-Pecotić, glasom i Ivica Krklec - slikama.

Pred novo još uvijek poluizgrađenim domom "Biokova",
Škvadra Veslačkog saveza Dalmacije.

Slika ovogodišnja a kuća povijesna. U ovoj kući na
rivi, bile su prve prostorije i hangari VK "Bikovo".

Spomen ploča u veslačkom domu na
prerano preminulog predsjednika
veslačkog kluba "Bikovo".

Ajde, veslački znalci. Na čijem
klubskom veslu nalazi se ovaj znak ?

Na prvoj slici su "otpisani" veslači, a na drugoj "upisani" kojiće tek braniti boje "Korane".

Lijevo: Mladi Mlado-
staši - Pa što sve
treneri traže od nas ?
Nemoguće !

Desno: Trener sve pi-
še, riše, zbraja + i -
a "ponešto i pamti."
(Josip Stolar)

